

Arrest

nr. 218 734 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat D. UNGER *loco* advocaat V. HENRION en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt ten aanzien van C. Clelia I. P. (verder: eerste verzoekster):

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 19 september 1994 in de stad Luanda, gemeente Cazenga, wijk Kuka, in Angola, en tot de etnische groep Bakongo te behoren. U groeide op in Luanda, en liep er school. U studeerde communicatie en marketing aan de universiteit in Luanda, maar maakte uw studie niet af. U deed ondertussen enkele studentenjobs. U en uw zus, genaamd I. O. P. C., waren reeds een lange tijd begaan met de situatie van jongeren in uw land Angola, en in het jaar 2014 beslisten jullie om zich aan te sluiten bij de politieke oppositiepartij Convergência Ampla de Salvação de Angola – Coligação Eleitoral (CASA-CE).

Jullie deden dit op aanraden van de oom van uw schoonbroer, genaamd J. R. B.. Hij verzekerde jullie dat jullie niet het gezicht zouden zijn van de partij, maar als sympathisanten op de achtergrond zouden werken. In het jaar 2015 werd u meer actief binnen de partij. U voerde campagne voor de partij, en u nam ook deel aan vergaderingen van de partij. U voerde echter nooit campagne in de stad Luanda zelf, maar enkel in de provincies.

Op 4 augustus 2017 werden u en uw zus Isabel, samen met twee andere leden van de partij, naar de provincie Cabinda gestuurd om er campagne te voeren. Op 23 augustus 2017 zouden er immers presidentsverkiezingen doorgaan in Angola. In Cabinda gingen jullie huis aan huis om het project van de partij CASA-CE uit te leggen en te verdedigen bij de inwoners. Op 20 augustus 2017, in de namiddag, verliet u een huis in de wijk Cacongo. Jullie werden benaderd door vier politieagenten in burger. Jullie vertelden dat jullie sympathisanten waren van de partij CASA-CE. Daarop werden jullie door hen meegenomen, en met een helikopter naar een groot huis gebracht op een onbekende plaats. In het huis werd duidelijk dat jullie waren meegenomen omdat jullie campagne voerden tegen de regeringspartij Movimento Popular de Libertação de Angola (MPLA). U en uw zus werden er gescheiden van jullie mannelijke medecampagnevoerders, en opgesloten in een kamer samen met andere vrouwen. U werd er slecht behandeld, en aangeraakt door de mannelijke bewakers. U bent in het huis verbleven tot 4 september 2017. Op die dag, werd u door drie politieagenten meegenomen naar het politiebureau van Caxito. U werd er opnieuw opgesloten. Op 11 september 2017 werd u opgehaald door drie mannen in een Jeep. Ze zeiden dat jullie zich geen zorgen meer moesten maken. Ze brachten jullie naar het huis van generaal Ernesto Guerra. De generaal lichtte jullie in dat hij J. R. B. kende, de oom van jullie schoonbroer, en dat het dankzij hem was dat hij jullie hielp. Zijn echtgenote E., en zijn kinderen, waren eveneens in het huis aanwezig. U en uw zus verbleven er twee weken. Op 26 september 2017 vertelde E. jullie dat jullie het land zouden verlaten. Diezelfde dag begeleidde ze jullie naar de luchthaven van Luanda. Ze had voor jullie valse paspoorten ter beschikking, en reisde ook zelf mee naar België. U kwam aan in België op 27 september 2017. In België aangekomen, vertelde E. dat het huis van uw familie, en de zaak van uw broer, aangevallen was door leden van de MPLA. Dit gebeurde terwijl jullie in het huis van de generaal verbleven. Uw ouders werden door hen meegenomen, maar uw broer wist te ontsnappen, en sindsdien is zijn verblijfplaats onbekend. E. reisde onmiddellijk terug naar Angola. U diende, samen met uw zus Isabel, een verzoek in tot internationale bescherming op 6 oktober 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vastgesteld dat u in de loop van het persoonlijk onderhoud, op 28 september 2018, een psychologisch attest heeft neergelegd. Naar aanleiding van deze psychologische opvolging, werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan. Eveneens, werd u voldoende tijd gegeven om na te denken over uw antwoorden. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Angola, omdat u zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten vanwege uw lidmaatschap van de politieke oppositiepartij Convergência Ampla de Salvação de Angola – Coligação Eleitoral (CASA-CE) (zie notities CGVS, p.17-18 en p.22). De door u geopperde problemen die u heeft gehad in het kader van uw activiteiten voor deze partij, kan u echter niet aannemelijk maken.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk een diepgaande interesse heeft in de Angolese politiek, en bijgevolg kan ook niet worden aangenomen dat u daadwerkelijk een lid was van de politieke groepering CASA-CE. Zo zijn uw verklaringen over deze oppositiepartij, de redenen van uw toetreding tot deze partij, en uw taken binnen de partij ***danig weinig coherent.*** U stelde te zijn toegetreden tot de partij CASA-CE in het jaar 2014, op aanraden van de oom van uw schoonbroer, genaamd J. R. B. (zie notities CGVS, p.20). U stelde dat u de politieke situatie van Angola, alwaar de MPLA reeds veertig jaar aan de macht is, kent, en dat u begaan was met de jongeren in het land. J. had gemerkt dat u en uw zus [I.] met ***veel passie*** over deze thema's spraken, en om die reden vroeg hij jullie om toe te treden tot de partij CASA-CE, waarvan hij eveneens lid was.

Nochtans, wanneer meer details worden gevraagd omtrent de partij CASA-CE, en de gebeurtenissen op politiek vlak in Angola, kan enkel worden vastgesteld dat uw kennis zich beperkt tot algemeenheden. Zo wist u te vertellen dat de heer Abel Chivukuvuku de partij CASA-CE had opgericht in het jaar 2012, door zich af te scheuren van de partij União Nacional para a Independência Total de Angola (UNITA) (zie notities CGVS, p.14). U stelde dat er een conflict ontstond binnen de partij UNITA, en dat hij [Chivukuvuku] besloot om te vertrekken, omdat de ideeën niet meer overeen kwamen. U stelde dat hij voorzitter werd van CASA-CE, een partij die bestond uit een coalitie van zes oppositiepartijen. U kon zich de namen van deze zes partijen echter niet herinneren (zie notities CGVS, p.15). Gezien u stelde dat de ideeën binnen de partij UNITA niet meer overeen kwamen, werd u dan ook gevraagd over welke ideeën het ging, en wat de aanleiding was tot het conflict, maar u bleek **allerminst een duidelijk antwoord te kunnen verschaffen.** U stelde de exacte ideeën niet te weten, maar u zei – vaagweg - te denken dat het te maken heeft met het feit dat de partij UNITA meer en meer wilde samenwerken met de regeringspartij MPLA, en minder oppositie wilde voeren tegen de MPLA. U voegde eraan toe dat hij [Chivukuvuku] wilde terugkeren naar de vroegere ideologie of standpunten van UNITA. **Er dient opgemerkt dat uw antwoorden op zich reeds zeer vaag geformuleerd zijn.** Er werd u dan ook – opnieuw - gevraagd wat dan het verschil was met de partij UNITA, en wat u bedoelt met de vroegere ideologie en standpunten, maar u stelde – verbazend genoeg – dat u de vroegere ideeën van UNITA niet precies kent. U voegde er – opnieuw zeer algemeen – aan toe dat de CASACE aandacht wil besteden aan de jeugd, gendergelijkheid, identiteit, nationaliteit en vaderlandsliefde, gezien de politiek weinig aandacht besteedt aan de jeugd. De partij CASA-CE zou dit willen veranderen. **Naast het feit dat uw antwoorden over de breuk tussen de partij UNITA en de partij CASA-CE zeer vaag zijn, bleek u ook absoluut onwetend over de redenen van deze breuk. Het enige wat u – enorm vaag – kon aangeven is dat beide partijen andere ideeën hadden. Nochtans gaf u aan zeer geïnteresseerd te zijn in de politieke situatie in Angola (zie notities CGVS, p.20), waardoor tenminste kan worden verwacht dat u de redenen weet voor de oprichting van de partij waarbij u zich uiteindelijk aansloot, namelijk CASACE.** Informatie – die aan het administratieve dossier werd toegevoegd – geeft immers aan dat de directe aanleiding van de afscheuring van CASA-CE een persoonlijk conflict was tussen Abel Chivukuvuku – de latere voorzitter van de partij CASA-CE – en de heer Isaias Samakuva, de voorzitter van de partij UNITA. Chivukuvuku zou Samakuva opvolgen als voorzitter voor de presidentsverkiezingen in het jaar 2012, maar dit werd op het laatste moment toch geweigerd door Samakuva. Samakuva werd daarom gezien als ondemocratisch, en Chivukuvuku besliste een nieuwe partij op te richten. **Dat u deze gebeurtenissen niet op een duidelijke manier zou kunnen uiteenzetten, terwijl u stelde geïnteresseerd te zijn in de Angolese politiek, en reeds sinds het jaar 2014 deel uit te maken van de oppositiepartij CASA-CE, is dan ook allerminst geloofwaardig, en doet enkel afbreuk aan uw verklaringen daadwerkelijke diepgaande interesse te hebben in het Angolese politieke veld, en lid te zijn van de oppositiepartij CASA-CE.** Zeker, omdat u stelde dat u taken binnen de partij vooral het voeren was van campagne (zie notities CGVS, p.17). Dat u – een campagne-voerend lid van de partij CASA-CE – niet helder zou kunnen uitleggen om welke redenen u bent afgescheurd van de partij UNITA, is dan ook danig weinig aannemelijk.

Nog verbazender dan de hierboven gedane vaststellingen, is dat u de recente ontwikkelingen binnen de Angolese politiek en binnen de partij CASA-CE, absoluut niet meer blijkt te volgen. **Nochtans, is uw lidmaatschap van deze partij de reden van uw vervolging door de Angolese autoriteiten, de aanval op uw familie, en uw uiteindelijke vlucht uit Angola.** Zo werd u gevraagd of er recent nog iets noemenswaardig is gebeurd met de heer Chivukuvuku, en u antwoordde dat er voor zover u weet niets is gebeurd (zie notities CGVS, p.14). U voegde er – zeer verwonderlijk – aan toe dat u de laatste tijd het nieuws over Angola niet op de voet volgt, en u stelde dat u niets over hem ter ore is gekomen. Gezien uw antwoorden uiterst merkwaardig werden geacht, werd u dan ook gevraagd om welke redenen u het nieuws over uw eigen partij [CASA-CE] – waarvan u stelde lid te zijn - niet meer volgt. U antwoordde – gewoonweg verwarrend – dat u sympathisant bent van deze partij, en geen lid was, en u stelde dat het uw persoonlijke keuze was om het nieuws over uw partij niet meer op de voet te volgen sinds u hier [in België] bent. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw lidmaatschap van de partij CASA-CE verbijsterend incoherent zijn.** Zo stelt u wel degelijk – later tijdens het persoonlijk onderhoud – dat men u vroeg om tot de partij toe te treden (zie notities CGVS, p.20). U voerde campagne voor deze partij, en u woonde ook vergaderingen bij, waaruit bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat u enkel een sympathisant zou zijn van de partij CASA-CE. Uw verklaringen worden tevens tegensgesproken door de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde documenten, met name door het neerleggen van uw eigen lidkaart van de partij CASA-CE. **Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd, dat u uw verklaringen doorheen het persoonlijk onderhoud gewoonweg wijzigde naarmate de vragen zich opvolgden.**

Bovendien, mocht u werkelijk enkel een sympathisant zijn van deze partij, die voor de partij ook campagne voert, is dit nog steeds geen verschuiving van uw onwetendheid over de meer recente gebeurtenissen binnen de partij CASA-CE. **Uw kennis blijkt zich immers slechts te strekken tot de presidentsverkiezingen van augustus 2017**, en u bleek op geen enkele manier op de hoogte van de incidenten binnen de partij nadat deze presidentsverkiezingen werden gehouden. Sterker nog, u was zelfs niet eens op de hoogte van de resultaten die uw partij CASA-CE heeft neergezet tijdens de presidentsverkiezingen (zie notities CGVS, p.15). U kon enkel - ontzettend vaag – aangeven dat ze [de CASA-CE] als één van de grootste partijen is geëindigd. Informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, geeft ook aan dat de voorzitter van de partij waartoe u behoorde, namelijk de heer Chivukuvuku, in de loop van het jaar 2018 in opspraak is gekomen, omdat hij een groot bedrag zou hebben verduisterd dat bestemd was voor de hele partij. Er is sprake van een mogelijke opsplitsing van de partij CASA-CE, of het opstappen van de voorzitter Chivukuvuku. **Dat u als lid van deze partij geen van deze gebeurtenissen zou kunnen aangeven wanneer u gevraagd werd naar de huidige stand van zaken binnen de partij, is dan ook geenszins aannemelijk.** U werd dan ook geconfronteerd met deze vaststellingen, en zodoende werd gesteld dat uw sympathie voor deze partij, CASACE, de reden was van uw ontvoering en u daaropvolgende vlucht uit Angola (zie notities CGVS, p.15). Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u de recente ontwikkelingen in verband met deze partij niet meer volgt. U antwoordde dat het [deze partij] een gevoel met zich meebrengt, dat u zich nooit had mogen aansluiten bij deze partij, en dat het pijnlijke en trieste herinneringen opwekt, waardoor u besloot er afstand van te nemen. Deze verklaringen zijn echter uiterst merkwaardig, daar u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld dat uw familie omwille van uw ontvoering en vlucht werd aangevallen door de regeringspartij MPLA (zie notities CGVS, p.8), en er werd u dan ook gevraagd of de Angolese politieke ontwikkelingen geen invloed hebben op de situatie van uw familie (zie notities CGVS, p.15). U antwoordde echter – naast de kwestie – dat u vluchtte van de MPLA, en dat deze partij altijd aan de macht blijft. U stelde dat de handelswijze en de manier van reageren hetzelfde blijft, zelfs al is er nu een andere president. **Dat u de Angolese politieke ontwikkelingen, en de ontwikkelingen binnen uw partij CASA-CE geenszins zou volgen nadat u uit Angola bent gevlucht, wijst echter op zodanig weinig interesse in uw eigen situatie en dat van uw familie – die door de regeringspartij werd aangevallen en nog steeds in Angola verblijft – dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende lidmaatschap van deze partij CASA-CE.** Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u echter **opnieuw** de kans gegeven om deze desinteresse in verband met de huidige politiek in Angola te verklaren, maar andermaal antwoordde u geenszins op de aan u gestelde vraag. Er werd immers gesteld dat u zich op dit moment in België bevindt, en dat u hierheen bent gevlucht omwille van politieke vervolging; en er werd u gevraagd of het niet essentieel is om de politieke situatie in Angola nog steeds te volgen (zie notities CGVS, p.23). Echter, u antwoordde enkel – de vraag ontwijkend - dat u de tijd zou willen terugdraaien, en dat u heel veel spijt en verdriet heeft omdat uw acties uw leven hebben verwoest. U zei te kiezen om vooruit te kijken voor uw eigen mentale belang, omdat het te veel slechte herinneringen opwekt. Dit antwoord kan echter absoluut niet als afdoende worden beschouwd.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde lidmaatschap van de partij CASA-CE, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit dit lidmaatschap, en zodoende maakt u niet aannemelijk een oprechte vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Angola. Echter kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalde, gezien grote delen van uw asielrelaas **danig onlogisch en weinig samenhangend** zijn.

Ten eerste, bleek u **bitter weinig** te kunnen vertellen over de personen die ervoor hebben gezorgd dat u de gevangenis kon verlaten, en Angola kon verlaten, namelijk de generaal **Ernesto Guerre**, en zijn echtgenote E.; en hun relatie met de heer **J. R. B.**, de persoon die u had voorgesteld om tot de partij CASA-CE toe te treden. U vertelde dat u naar België reisde samen met uw zus [I.] en een vrouw genaamd E., die de echtgenote is van generaal Ernesto Guerra (zie notities CGVS, p.7). Deze generaal heeft u geholpen om uw land van herkomst, namelijk Angola, te verlaten, en bleek zelfs uw reis naar België te hebben gefinancierd (zie notities CGVS, p.9). **Echter, bleek u zich geen enkele vraag te hebben gesteld bij de positie van deze generaal binnen het Angolese politieke stelsel, en de manier waarop hij ervoor had gezorgd dat u de gevangenis kon verlaten.** Het feit dat hij had weten te bewerkstelligen dat u en uw zus werden vrijgelaten, betekent dat deze generaal op zijn minst een aanzienlijke invloed had op de Angolese autoriteiten, zoals de politie. Doch, u bleek zich op geen enkele manier te hebben geïnformeerd over deze generaal. Gevraagd **wie** deze mensen [de generaal en zijn echtgenote] zijn, en hoe u ze kent, antwoordde u – verbazend – dat u ze eerlijk gezegd niet kende tot u ze een eerste keer ontmoette [na uw ontvoering] (zie notities CGVS, p.7).

U kon enkel vertellen dat u een tijd heeft vastgezeten in de gevangenis van Caixito, dat drie mannen u daar hebben opgehaald, en u vroegen of u generaal Ernesto Guerra kende. Deze mannen vertelden u dat u zich geen zorgen moest maken, en brachten u naar het huis van de generaal. De generaal wachtte u op bij het huis, en hij vroeg of u J. R. B. [de oom van uw schoonbroer] kende. Het bleek dat u door Ernesto Guerra werd geholpen omwille van zijn relatie met de oom van uw schoonbroer, namelijk José. **Echter, blijkt u zich op geen enkel moment vragen te stellen over deze generaal, de relatie die deze generaal heeft met José, en de redenen voor zijn hulp.** Zo werd u gevraagd wat de connectie was tussen generaal Guerra en J. R. B., maar u antwoordde dat u het tot vandaag nog steeds niet weet, en dat hij [de generaal] het u nooit heeft verteld, en enkel zei dat zij elkaar kenden, en dat hij u daarom hielp (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd of u niet aan de generaal gevraagd heeft hoe zij elkaar kennen, antwoordde u dat u niet kon vragen hoe hij [generaal Guerra] José kende, omdat u generaal Guerra niet kende. U stelde dat u andere dingen aan uw hoofd had, en ook José niet heeft gevraagd hoe hij de generaal kende – zelfs al bezocht José u in het huis van de generaal, nadat u was vrijgelaten (zie notities CGVS, p.7 en p.19). **Dat u op geen enkel moment aan generaal Guerra, zijn echtgenote Elsa, of uw eigen familielid José, zou hebben gevraagd hoe zij elkaar kenden, en wat de redenen zijn voor hun hulp, is dan ook danig weinig aannemelijk.** U stelde immers dat u twee weken in het huis van de generaal verbleef, en dat José u ook bezocht in die periode (zie notities CGVS, p.7). Dat er op geen enkel moment zou zijn gesproken over de connectie tussen uw familie en die van generaal Guerra, en de redenen voor de hulp van de generaal, is dan ook weinig geloofwaardig. Bovendien, bleek u überhaupt zeer weinig te weten over de generaal, zelfs al verbleef u twee weken in zijn huis. Gevraagd om te vertellen wat u wél weet over de generaal, zei u dat u enkel weet dat hij een generaal is, en dat zijn naam Ernesto Guerra is (zie notities CGVS, p.9). U zei dat hij deel is van het politieke stelsel in Angola, gezien hij een generaal is, en dat hij in een riante woning in de stad Luanda woont. U stelde dat u dacht dat hij drie kinderen had en een echtgenote. Gesteld dat het vreemd is dat hij deel is van het politieke stelsel in Angola [waardoor u werd vervolgd], dat u nog nooit over hem had gehoord, en dat u hem nog nooit had ontmoet, maar dat hij u wel zou willen helpen, antwoordde u dat het een vraag is die u uzelf ook nog steeds stelt, en dat hij enkel heeft gezegd dat hij José kende. Wat betreft deze persoon José, zei u dat u hem slechts één maal had gecontacteerd sinds uw verblijf in België, maar dat hij de vragen die u daarover stelde [over zijn band met Ernesto Guerra] slechts zeer vaag beantwoordde. **Dat u dergelijk weinig moeite heeft gedaan om meer te weten te komen over de persoon die u heeft geholpen om te vluchten uit uw land van herkomst, zelfs al had hij een band met uw eigen familie – namelijk José – en het politieke stelsel in Angola, en bleek hij ook uw reis te hebben gefinancierd, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet afbreuk aan de door u geopperde vervolging die zich in Angola zouden hebben voorgedaan.**

Bovendien, is het eveneens weinig geloofwaardig dat u ook sinds uw verblijf in België geen verdere informatie over deze generaal zou hebben opgezocht.

Ten tweede, bleek u zich eveneens niet af te vragen hoe Elsa – de echtgenote van generaal Ernesto Guerra – informatie had verkregen over de aanval op uw huis en uw familie. U vertelde dat Elsa u bij aankomst in België had verteld dat uw familie was aangevallen in de periode die u bij haar in huis verbleef (zie notities CGVS, p.8). Men zou uw moeder hebben meegenomen en uw vader hebben vermoord. De verblijfplaats van uw broer is sindsdien onbekend, uw huis werd vernietigd en uw bezittingen werden gestolen. Gevraagd wie deze aanval heeft uitgevoerd, antwoordde u – vaagweg – dat het de MPLA was, dezelfde personen als degenen die u [en uw zus] hadden ontvoerd. Gevraagd om welke redenen uw huis werd aangevallen, zei u dat u het niet zeker weet, maar dat u als lid van de partij CASA-CE campagne ging voeren in de provincie Cabinda, alwaar u werd ontvoerd. U zei dat u niets misdaan had, maar dat zich uiten over politiek in Angola zeer delicaat is, en dat dit de enige reden is die u kan bedenken. Gevraagd hoe Elsa te weten kwam wat er met uw familie was gebeurd, en hoe ze met hen in contact staat, zei u – de vraag ontwijkend – dat dit het enige nieuws was dat ze had, en dat ze had geprobeerd om meer te weten te komen, maar dat het niet was gelukt (zie notities CGVS, p.9). Er werd u daarop **opnieuw** gevraagd hoe zij uw familie kende, maar u antwoordde – eigenaardig genoeg – dat zij uw familie niet kende, want dat u haar zelf ook niet kende. Een **derde** maal gevraagd hoe zij dan te weten kwam wat er was gebeurd, stelde u het niet te weten, maar dat u als enige verklaring kan bedenken dat José de brug was tussen hen en het nieuws had gebracht. U vertelde dat u José slechts één keer had gehoord sinds u in België was, en dat hij u weinig nieuws kon geven in verband met uw familie, en u op de hoogte zou brengen wanneer hij meer nieuws had (zie notities CGVS, p.8). U bleek ook uw andere zus, M., niet meer te hebben gecontacteerd sinds uw verblijf in België (zie notities CGVS, p.12). U stelde dat u haar niet in gevaar wilde brengen, omdat u niet weet of zij in het conflict betrokken was geraakt. Nochtans is zij de echtgenote van de neef van J. R. B., en is het om die redenen danig verbazend dat u niets over haar zou weten, of niet met haar in contact probeerde te komen.

Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u geen contact heeft met uw zus [M.], die nog in Angola verblijft, maar u stelde in een zeer moeilijke situatie te zijn vertrokken uit Angola, en bang te zijn om contact op te nemen met uw familie, omdat u het niet erger wilde maken (zie notities CGVS, p.8). U stelde – absoluut vaag – dat u nu aan het kijken bent of het veilig is om in contact te komen met uw familie, via de mensen die u hebben geholpen. **Dat u dergelijk weinig moeite heeft gedaan om meer te weten te komen over uw eigen familie, de redenen van de aanval op uw familie, en de manier waarop Elsa of José op de hoogte was van wat er met uw familie is gebeurd, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet opnieuw afbreuk aan de door u geopperde vervolging die zich in Angola zouden hebben voorgedaan.**

Ten derde, bleek u eveneens absoluut geen interesse meer te hebben in uw medecampagnevoerders die samen met u en uw zus door de autoriteiten werden ontvoerd. U heeft zich op geen enkel moment afgevraagd waar zij zich bevonden of wat er met hen was gebeurd. U vertelde dat u samen met deze jongens werd ontvoerd en per helikopter naar een woning werd gebracht (zie notities CGVS, p.17). In deze woning werd u van deze jongens gescheiden. Na een tweetal weken werden u en uw zus door de politie opgehaald en naar het politiebureau van Caixito gebracht (zie notities CGVS, p.18). Gevraagd of u weet wat er met de andere twee jongens is gebeurd, zei u dat u geen nieuws meer over hen had vernomen. U had hen, voor u campagne voerde in de provincie Cabinda, nog nooit ontmoet, maar tijdens deze campagne moest u met vier op pad. **Nadat u werd gescheiden van deze jongens heeft u echter nooit meer naar hen gevraagd.** Nochtans had u zestien dagen samen met deze jongens campagne gevoerd in de provincie Cabinda (zie notities CGVS, p.17). Echter, wanneer José u kwam opzoeken in het huis van generaal Ernesto, bleek u nooit naar deze jongens te hebben geïnformeerd (zie notities CGVS, p.19), zelfs al was José degene die had kunnen bewerkstelligen dat de generaal u en uw zus had vrij gekregen. Gezien de ernst van uw eigen situatie, en uw connectie met een medelid van de CASA-CE, namelijk José, die u had weten te helpen, kan op zijn minst worden verwacht dat u eveneens geïnteresseerd zou zijn in de situatie van uw medecampagnevoerders.

Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd, dat u tergend weinig moeite heeft gedaan om iets van uw eigen situatie te begrijpen nadat u via de generaal Ernesto Guerra was vrijgelaten. U bleek zich op geen enkele manier af te vragen wie deze persoon was, en om welke redenen hij u uit uw benarde situatie had geholpen. Dat u, ondanks de gebeurtenissen die u net had meegemaakt en ondanks de wetenschap dat deze generaal deel was van het Angolese politieke stelsel, een blind vertrouwen had in deze persoon, en u ook – zonder u enige vragen te stellen – bij hem verbleef, en door hem en zijn echtgenote uw toekomst liet plannen, is dan ook danig weinig aannemelijk, en ondermijnt enkel de geloofwaardigheid van uw algehele asielrelaas.

Vervolgens, in lijn met de bovenstaande conclusie, bleek u zich op geen enkele manier te hebben geïnformeerd naar de details van uw reis naar België, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnt. U zei naar België te zijn vertrokken op 26 september 2017 met een paspoort dat niet het uwe was (zie notities CGVS, p.4). U bent voor uw vertrek uit Angola twee weken in het huis van generaal Ernesto Guerra verbleven, samen met zijn echtgenote, Elsa (zie notities CGVS, p.7 en p.19). U had vooral contact met Elsa (zie notities CGVS, p.19), en zij reisde eveneens mee naar België (zie notities CGVS, p.7 en p.9). Ondanks het feit dat u twee weken bij Elsa verbleef, en dat zij eveneens was meegereisd naar België, bleek u toch zeer weinig te kunnen vertellen over uw reisweg naar België. Zo wist u niet welke gegevens er in het valse paspoort stonden waarmee u naar België bent gereisd (zie notities CGVS, p.7). U bleek enkel te weten dat het een rood paspoort was, en dat de foto in het paspoort niet de uwe was. U herinnerde zich geen naam, en u zei dat ze enkel aan jullie werden overhandigd [door Elsa] vlak voor het inschepen, en dat u ze daarna onmiddellijk moest teruggeven. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om welke redenen u de gegevens uit het valse paspoort niet kende, antwoordde u opnieuw dat de paspoorten door Elsa werden bijgehouden en u enkel werden gegeven toen u voorbij immigratie moest, en toen u moest inschepen (zie notities CGVS, p.10). Gevraagd wat u dan zou antwoorden mocht iemand op de luchthaven u vragen wie u bent en waar u heen gaat, zei u – gewoonweg – dat u niet zou kunnen antwoorden. Gevraagd of u de gegevens dan niet op voorhand wilde weten, antwoordde u – uiterst bevreemdend – dat u het veel gevraagd heeft aan Elsa, maar dat zij vaag, gereserveerd en discreet was, en dat ze zei dat u haar moest vertrouwen omdat ze jullie tot nu toe had geholpen. Gezien zij jullie inderdaad al veel had geholpen, besloot u haar te vertrouwen. **Dit antwoord snijdt echter absoluut geen hout. U kende deze vrouw, Elsa, immers al meer dan twee weken, en zij vergezelde u naar België. Door u niet te vertellen welke gegevens er in het valse paspoort staan, maar enkel vaag en discreet te blijven over de reis, brengt ze niet alleen u en uw zus in gevaar, maar ook haarzelf, gezien jullie al twee**

weken onderdoken op haar adres. Dat zij u niets zou vertellen over de reis, maar enkel zou stellen dat jullie haar moeten vertrouwen, is dan ook danig weinig logisch. Verder, bleek u bijzonder weinig moeite te hebben gedaan om uw eigen, originele paspoort te bemachtigen, dat zich nog steeds in Angola bevindt. Gevraagd of u een eigen paspoort had, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd waar uw eigen paspoort zich nu bevindt, antwoordde u dat het was achtergebleven in het hotel in de provincie Cabinda, alwaar u verbleef voor uw ontvoering. Vreemd genoeg, bleek u zich de naam van dit hotel niet meer te herinneren. Gevraagd of u geprobeerd heeft om uw paspoort terug te bemachtigen, antwoordde u dat u nooit was teruggekeerd naar het hotel omwille van wat er was gebeurd. Gesteld dat een paspoort een belangrijk document is, en nogmaals gevraagd of u het niet probeerde terug te krijgen door contact te leggen met andere personen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat het allemaal heel snel ging, dat u in het hotel was, daarna werd ontvoerd en vastgehouden, en dat u na uw ontsnapping onmiddellijk naar België kwam. Nogmaals gevraagd of u het paspoort dan niet kan terugkrijgen door iemand te contacteren vanuit België, zei u dit nooit geprobeerd te hebben (zie notities CGVS, p.5). Gevraagd om welke redenen u dit niet heeft gedaan, antwoordde u – weinig serieus – dat u niet weet wie u er naartoe zou sturen, en dat u niet weet wat er zou kunnen gebeuren. **Dat u, wetende dat uw originele paspoort is achtergebleven in het hotel waar u verbleef in Cabinda, nooit geprobeerd heeft om het terug te krijgen, zowel niet wanneer u in Angola was, als wanneer u in België, is dan ook danig weinig aannemelijk. Een paspoort is immers belangrijk voor het aanvragen van internationale bescherming, en u bleek daarenboven invloedrijke personen te kennen in Angola, die u zouden kunnen helpen bij het opnieuw bemachtigen van uw paspoort.**

Ten slotte, is het niet duidelijk wat u nu eigenlijk vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Angola. Uw verhaal is immers bitter weinig logisch. Zo werd u gevraagd wat u denkt dat er zou gebeuren mocht u vandaag terugkeren naar Angola, en u antwoordde dat u er niet veilig zou zijn, omdat u hetzelfde zou kunnen overkomen dan hetgeen wat u reeds overkomen was, omdat de MPLA er nog steeds aan de macht is, en omdat u niet gelooft dat zij op zo'n korte tijd sterk veranderd zijn (zie notities CGVS, p.22). U stelde dat u opnieuw in hun handen zou kunnen vallen, en er niet levend uit zou kunnen geraken. **Echter, afgezien van het feit dat hierboven reeds werd vastgesteld dat uw engagement voor, en lidmaatschap van, de partij CASA-CE reeds als weinig geloofwaardig kan worden beschouwd, zijn er nog andere opmerkingen te plaatsen bij uw antwoord. Ten eerste, bleek u geen hoge functie of grote verantwoordelijkheid te hebben binnen de partij CASA-CE, maar zich slechts bezig te houden met het voeren van campagne (zie notities CGVS, p.20). Zo werd u ontvoerd omdat u campagne voerde voor de CASA-CE een aantal dagen voor de Angolese presidentsverkiezingen (zie notities CGVS, p.17). Gezien deze presidentsverkiezingen reeds werden gehouden in de maand augustus van het jaar 2017, en de partij MPLA opnieuw de president heeft geleverd, kan ook niet worden ingezien om welke redenen u en uw zus – die een weinig zichtbare functie hadden binnen de partij CASACE en zich slechts engageerden tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen – nog steeds zouden worden vervolgd door de Angolese autoriteiten. Deze vraag werd u dan ook gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, maar u bleek geenszins op de vraag te kunnen antwoorden. U stelde immers dat zij [de Angolese autoriteiten] u om dezelfde redenen zouden viseren als voorheen, omdat ze nooit iets half afwerken (zie notities CGVS, p.22). U voegde er – weinig verhelderend – aan toe dat u hier [in België] bent vanwege de hulp van anderen, en dat u zonder die hulp niet meer in leven zou zijn. Dit antwoord weet echter niet te overtuigen. Ten tweede, bleek u te zijn vrijgekomen door een hooggeplaatste generaal die een betrekkelijke invloed had op de Angolese autoriteiten en de politie, aangezien deze generaal ervoor had gezorgd dat de politie u had vrijgelaten uit de gevangenis. Er kan aldus ook niet worden ingezien om welke redenen de Angolese autoriteiten u nog steeds zouden zoeken, of u en uw familie zouden viseren. Evenmin, kan worden ingezien om welke redenen u, gegeven de bescherming die u had van generaal Ernesto Guerra, uw land van herkomst, namelijk Angola, moest verlaten. U bleek zich hier echter geen enkele vraag bij te hebben gesteld, en u zei enkel dat het niet de bedoeling was dat u de gevangenis zou uitraken, en nadat ze [de politie] u thuis hadden gezocht, vermoedde de generaal dat hij u in Angola niet helemaal kon beschermen (zie notities CGVS, p.22). **Opnieuw dient opgemerkt dat uw antwoorden absoluut niet afdoende zijn, en dat de coherentie van uw verhaal ver zoek is.****

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door uw advocaat neergelegde **aantekeningen bij de notities van het persoonlijk onderhoud** van 28 september 2018 (zie groene map, in het administratieve dossier), dient opgemerkt dat deze aantekeningen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het feit dat u zestien dagen in de provincie Cabinda bent verbleven, wordt immers niet ter discussie geplaatst. Wat betreft de opmerking dat er in de notities van het persoonlijk onderhoud werd neergeschreven dat men op "4 feb" naar de luchthaven ging, dient enkel opgemerkt dat dit gaat om een typefout, dat opnieuw niets wijzigt aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, voorgelegde **artikel** dat verschenen is in de nationale krant van Angola, *Jornal de Angola*, en waarin wordt gesteld dat u en uw zus Isabel gezocht worden na een ontvoering, dient opgemerkt, dat dit artikel geenszins de bovenstaande vaststellingen kan wijzigen. Volgens informatie is de *Jornal de Angola* immers een nationale krant die uitgaat van de Angolese regering. Dat de Angolese autoriteiten een artikel zouden publiceren, of een opsporing zouden doen naar personen die ze zelf zouden hebben meegenomen, is op zich reeds zeer merkwaardig. Ten tweede, dient opgemerkt, dat informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, aangeeft dat corruptie wijd verspreid is in Angola. Zo neemt Angola plaats 167 in, van de 180 landen op de *Corruption Perceptions Index* van het jaar 2017, opgesteld door *Transparency International*.

Wat betreft uw **lidkaart** van de partij CASA-CE, dient opgemerkt, dat voorgelegde documenten slechts waarde hebben voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Het louter voorleggen van een lidkaart van de CASA-CE volstaat dan ook absoluut niet om te stellen dat u vanwege dit lidmaatschap zou moeten vrezen voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Angola. Hierboven, werd immers reeds vastgesteld dat er in uw geval geen sprake is van een duidelijk, expliciet politiek engagement.

Wat betreft het door u neergelegde **attest van lidmaatschap**, opgesteld door de heer J. R. B., en waarin wordt gesteld dat u problemen had met de MPLA omwille van het voeren van campagne voor de partij CASA-CE, dient opgemerkt dat dit slechts een gesolliciteerde getuigenis van een derde betreft, en dat een dergelijke getuigenis slechts waarde heeft wanneer zij gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, hetgeen – wegens de hierboven gedane vaststellingen - niet het geval is. Eveneens, heeft de **kopie van de lidkaart van J. R. B.** om dezelfde redenen weinig bewijswaarde.

Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest**, dient opgemerkt, dat het bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Het rapport maakt immers enkel gewag van uw eigen verklaringen, namelijk dat u aan slapeloosheid en stress lijdt omwille van de gebeurtenissen in uw geboorteland, en de precaire situatie waarin u zich in België bevindt. Nergens uit het rapport blijkt dan ook dat u niet in staat zou zijn om uw wedervaren in uw land van herkomst op een heldere manier uiteen te kunnen zetten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de *Vreemdelingenwet* kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de *Vreemdelingenwet*."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van C. I. O. P. (verder: tweede verzoekster):

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 5 november 1991 in de stad Luanda, gemeente Cazenga, wijk Kuka, in Angola, en tot de etnische groep Bakongo te behoren. U groeide op in Luanda, en liep er school. U studeerde bedrijfsbeheer aan de universiteit Agostino Neto, in Luanda, maar u moest uw studies staken in het derde jaar, gezien u Angola ontvluchtte. U heeft in Angola ook als secretaresse en boekhoudster gewerkt. U en uw zus, genaamd C. I. P. C., waren reeds een lange tijd begaan met de situatie van jongeren in uw land Angola, en in het jaar 2014 beslisten jullie om zich aan te sluiten bij de politieke oppositiepartij *Convergência Ampla de Salvação de Angola – Coligação Eleitoral (CASA-CE)*. Jullie deden dit op aanraden van de oom van uw schoonbroer, genaamd J. R. B.. Hij verzekerde jullie dat jullie niet het gezicht zouden zijn van de partij, maar als sympathisanten op de achtergrond zouden werken. U voerde enkel campagne voor de partij, maar nooit in de stad Luanda zelf.

Op 4 augustus 2017 werden u en uw zus C., samen met twee andere leden van de partij, naar de provincie Cabinda gestuurd om er campagne te voeren. Op 23 augustus 2017 zouden er immers presidentsverkiezingen doorgaan in Angola. In Cabinda gingen jullie huis aan huis om het project van de partij CASA-CE uit te leggen en te verdedigen bij de inwoners. Op 20 augustus 2017, in de namiddag, verliet u een huis in de wijk Cacongo. Jullie werden benaderd door vier politieagenten in burger. Jullie vertelden dat jullie sympathisanten waren van de partij CASA-CE. Daarop werden jullie door hen meegenomen, en met een helikopter naar een groot huis gebracht op een onbekende plaats. In het huis werd duidelijk dat jullie waren meegenomen omdat jullie campagne voerden tegen de regeringspartij Movimento Popular de Libertação de Angola (MPLA). U en uw zus werden er gescheiden van jullie mannelijke medecampagnevoerders, en opgesloten in een kamer samen met andere vrouwen. U werd er slechts behandeld, en aangeraakt door de mannelijke bewakers. U bent in het huis verbleven tot 4 september 2017. Op die dag, werd u door drie politieagenten meegenomen naar het politiebureau van Caxito. U werd er opnieuw opgesloten. Op 11 september 2017 werd u opgehaald door drie mannen in een Jeep. Ze zeiden dat jullie zich geen zorgen meer moesten maken. Ze brachten jullie naar het huis van generaal Ernesto Guerra. De generaal lichtte jullie in dat hij J. R. B. kende, de oom van jullie schoonbroer, en dat het dankzij hem was dat hij jullie hielp. Zijn echtgenote E., en zijn kinderen, waren eveneens in het huis aanwezig. U en uw zus verbleven er twee weken. Op 26 september 2017 vertelde Elsa jullie dat jullie het land zouden verlaten. Diezelfde dag begeleidde ze jullie naar de luchthaven van Luanda. Ze had voor jullie valse paspoorten ter beschikking, en reisde ook zelf mee naar België. U kwam aan in België op 27 september 2017. In België aangekomen, vertelde Elsa dat het huis van uw familie, en de zaak van uw broer, aangevallen was door leden van de MPLA. Dit gebeurde terwijl jullie in het huis van de generaal verbleven. Uw ouders werden door hen meegenomen, maar uw broer wist te ontsnappen, en sindsdien is zijn verblijfplaats onbekend. Elsa reisde onmiddellijk terug naar Angola. U diende, samen met uw zus C., een verzoek in tot internationale bescherming op 6 oktober 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vastgesteld dat u in de loop van het persoonlijk onderhoud, op 28 september 2018, een psychologisch attest heeft neergelegd. Naar aanleiding van deze psychologische opvolging, werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan. Eveneens, werd u voldoende tijd gegeven om na te denken over uw antwoorden. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Angola, omdat u zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten vanwege uw lidmaatschap van de politieke oppositiepartij Convergência Ampla de Salvação de Angola – Coligação Eleitoral (CASA-CE) (zie notities CGVS, p.17-18). De door u geopperde problemen die u heeft gehad in het kader van uw activiteiten voor deze partij, kan u echter niet aannemelijk maken.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk een diepgaande interesse heeft in de Angolese politiek, en bijgevolg kan ook niet worden aangenomen dat u daadwerkelijk een geëngageerd lid was van de politieke groepering CASA-CE. Zo zijn uw verklaringen over deze oppositiepartij, de redenen van uw toetreding tot deze partij, en uw taken binnen de partij **danig weinig coherent**. U stelde te zijn toegetreden tot de partij CASA-CE in het jaar 2014, op aanraden van de oom van uw schoonbroer, genaamd J. R. B. (zie notities CGVS, p.6 en p.21). U stelde dat het [de CASA-CE] een nieuwe partij was die zich wilde inzetten voor de jeugd in Angola, en dat u bent toegetreden tot de partij omdat deze ideeën ook voor u van belang waren. De intentie van u en uw zus [C.] was om de achterhoede te vormen, maar niet zelf politicus te worden. U wilde enkel meehelpen met de jeugd te sensibiliseren, de mentaliteit te veranderen, en verandering en vooruitgang te brengen. **Nochtans, wanneer meer details worden gevraagd omtrent de partij CASA-CE, en de gebeurtenissen op politiek vlak in Angola, kan enkel worden vastgesteld dat uw kennis zich beperkt tot algemeenheden.** Zo wist u te vertellen dat de heer Abel Chivukuvuku de partij CASACE had opgericht in het jaar 2012, door zich af te scheuren van de partij União Nacional para a Independência Total de Angola (UNITA) (zie notities CGVS, p.14). Gevraagd om te vertellen over deze persoon, Chivukuvuku, stelde u dat hij vroeger een deel was van UNITA, dat u niet weet hoe lang hij daar [bij UNITA] heeft gezeten, maar dat hij had besloten om UNITA te verlaten en de partij CASA-

CE op te richten. Gevraagd om welke redenen Chivukuvuku dit besloten had, antwoordde u – zeer algemeen – dat UNITA één van de grootste partijen was, en dat de Angolese bevolking reeds een lange tijd zijn hoop op deze partij had gezet, om verandering te brengen, maar de visie en de manier van werken strookten niet meer met de ideologie van Abel [Chivukuvuku], en zodoende besloot hij het op een andere manier aan te pakken. Gevraagd om welke redenen hij niet meer akkoord ging, en hoe zijn visie dan anders was, antwoordde u – verbazend genoeg – het niet concreet te weten. U zei dat UNITA nooit echt een partij was die de verkiezingen won, dat Abel [Chivukuvuku] geloofde dat de bevolking geen vertrouwen meer had in de partij, en dat de partij niet goed campagne voerde, en aldus besloot hij het over een andere boeg te gooien. Gezien u stelde dat de visie binnen de partij UNITA niet meer overeen kwam, en de partij CASA-CE het over een andere boeg wilde gooien, werd u dan ook gevraagd hoe de partij CASA-CE anders was dan de partij UNITA, maar u bleek **allerminst een duidelijk antwoord te kunnen verschaffen**. U stelde vaagweg dat Abel [Chivukuvuku] nauw samenwerkte met de bevolking, en dat hij ging spreken en luisteren naar de problemen van de mensen (zie notities CGVS, p.14). U stelde dat hij humaner en menselijker was dan andere politieke leiders. Gezien u geenszins op de aan u gestelde vraag had geantwoord, werd u **opnieuw** gevraagd wat het verschil was in visie en oriëntatie tussen de partijen CASA-CE en UNITA, maar u stelde – verbazend genoeg – de ideologie van UNITA eigenlijk niet te kennen, en bijgevolg geen concreet antwoord te kunnen geven. **Naast het feit dat uw antwoorden over de breuk tussen de partij UNITA en de partij CASA-CE zeer vaag zijn, bleek u ook absoluut onwetend over de redenen van deze breuk. Het enige wat u – enorm vaag – kon aangeven is dat beide partijen een andere visie hadden. Nochtans gaf u aan zeer geïnteresseerd te zijn in de politieke situatie in Angola (zie notities CGVS, p.21), waardoor tenminste kan worden verwacht dat u de redenen weet aan te geven voor de oprichting van de partij waarbij u zich uiteindelijk aansloot, namelijk de partij CASA-CE.** Informatie – die aan het administratieve dossier werd toegevoegd – geeft immers aan dat de directe aanleiding van de afscheuring van CASA-CE een persoonlijk conflict was tussen Abel Chivukuvuku – de latere voorzitter van de partij CASA-CE – en de heer Isaias Samakuva, de voorzitter van de partij UNITA. Chivukuvuku zou Samakuva opvolgen als voorzitter voor de presidentsverkiezingen in het jaar 2012, maar dit werd op het laatste moment toch geweigerd door Samakuva. Samakuva werd daarom gezien als ondemocratisch, en Chivukuvuku besliste een nieuwe partij op te richten. **Dat u deze gebeurtenissen niet op een duidelijke manier zou kunnen uiteenzetten, terwijl u stelde geïnteresseerd te zijn in de Angolese politiek, en reeds sinds het jaar 2014 deel uit te maken van de oppositiepartij CASA-CE, is dan ook allerminst geloofwaardig, en doet enkel afbreuk aan uw verklaringen daadwerkelijke diepgaande interesse te hebben in het Angolese politieke veld, en lid te zijn van de oppositiepartij CASA-CE.** Zeker, omdat u stelde dat uw taken binnen de partij het voeren was van campagne (zie notities CGVS, p.22). Dat u – een campagne-voerend lid van de partij CASA-CE – niet helder zou kunnen uitleggen om welke redenen u bent afgescheurd van de partij UNITA, en hoe de visie met de partij UNITA verschilt, is dan ook danig weinig aannemelijk.

Nog verbazender dan de hierboven gedane vaststellingen, is dat u de recente ontwikkelingen binnen de Angolese politiek en binnen de partij CASA-CE, absoluut niet meer blijkt te volgen. **Nochtans, is uw lidmaatschap van deze partij de reden van uw vervolging door de Angolese autoriteiten, de aanval op uw familie, en uw uiteindelijke vlucht uit Angola.** Zo werd u gevraagd waar Abel [Chivukuvuku] zich op dit moment bevindt, en u antwoordde dat hij nog steeds voorzitter is van de partij [CASA-CE], en in de stad Luanda verblijft (zie notities CGVS, p.15). Daarop gevraagd of er recente ontwikkelingen zijn geweest in verband met de heer Chivukuvuku, en de partij CASA-CE, antwoordde u dat er voor zover u weet niets nieuws is gebeurd. U stelde enkel te weten dat hij de verkiezingen niet gewonnen heeft in het jaar 2017, en u voegde er – danig verwonderlijk – aan toe dat u niet weet wat op dit moment de positie van de partij is. Gevraagd of er recent nog iets over de partij CASACE werd gezegd in de Angolese media, antwoordde u het niet te weten omdat u het niet meer volgt. Sterker nog, u was zelfs niet eens op de hoogte van de resultaten die uw partij CASA-CE heeft neergezet tijdens de presidentsverkiezingen van het jaar 2017, namelijk **de verkiezingen waarvoor u campagne heeft gevoerd, en waardoor u uiteindelijk uw land van herkomst heeft moeten verlaten**. U stelde het niet te weten wat het resultaat was van de CASA-CE, omdat u op dat moment vast zat, zelf niet gestemd heeft en het proces niet gevolgd heeft (zie notities CGVS, p.15). U wist enkel – vaagweg – dat een aantal leden van de partij [CASA-CE] nu in het parlement zetelen. Gevraagd of Abel [Chivukuvuku] in het parlement zetelt, antwoordde u dat u gelooft van wel, aangezien hij voorzitter is van de partij, maar dat u geen exacte informatie heeft. U voegde eraan toe dat er misschien iets anders is gebeurd waar u niet van op de hoogte bent. Gezien uw antwoorden uiterst merkwaardig werden geacht, werd u dan ook gevraagd om welke redenen u het nieuws over uw eigen partij [CASA-CE] – waarvan u stelde lid te zijn – niet meer volgt. U antwoordde – weinig verhelderend – dat u momenteel onzeker en bang bent, gezien hetgeen u in Angola heeft meegemaakt, en dat u niet weet wat er zou kunnen gebeuren wanneer u zou

proberen uw familie te contacteren, of de situatie van dichtbij probeert op te volgen. U voegde eraan toe dat u momenteel echt bang bent, en dat hetgeen uw familie is overkomen verschrikkelijk is. Daarop gesteld dat u de situatie in Angola ook via internet kan volgen, antwoordde u – weinig ernstig – dat het internet in het opvangcentrum waar u momenteel verblijft niet goed is, en dat ook uw mobiele telefoon niet in een ideale staat is. Aangezien u met weinig ernst op de aan u gestelde vraag had geantwoord, werd u de vraag **opnieuw** gesteld, en zodoende werd u uitgelegd dat u voor deze partij [CASA-CE] campagne heeft gevoerd, en dat deze partij de reden is van uw vlucht uit Angola, en er werd u gevraagd hoe het komt dat u de politieke situatie in Angola dan niet meer volgt (zie notities CGVS, p.16). Opnieuw waren uw antwoorden echter tergend weinig ernstig. U stelde dat u misschien meer interesse had getoond mocht uw partij gewonnen zijn, maar gezien de MPLA (Movimento Popular de Libertação de Angola) al veertig jaar aan de macht is, gelooft u niet dat er iets zal veranderen. U voegde eraan toe dat u erg geleden heeft onder wat de MPLA met u en uw familie had gedaan, en dat u er een trauma aan overgehouden heeft. Om die reden heeft u geen interesse in de MPLA en hoe deze de verkiezingen hebben gewonnen, omdat ze uw leven hebben vernietigd. **Het dient echter opgemerkt dat deze verklaring absoluut niet afdoende is. Dat u de ontwikkelingen in de Angolese politiek, binnen uw eigen partij CASA-CE, en over uw partijvoorzitter Abel Chivukuvuku, niet meer zou opvolgen, is danig weinig aannemelijk. U gaf immers aan een grote interesse te hebben in de Angolese politieke, en uw activiteiten voor de partij CASA-CE zijn bovendien de redenen van uw vlucht uit uw land van herkomst, Angola, en de redenen van de aanval op uw familie. Uw kennis bleek zich immers slechts te strekken tot de presidentsverkiezingen van augustus 2017, en u bleek op geen enkele manier op de hoogte van de incidenten binnen de partij nadat deze presidentsverkiezingen werden gehouden. Informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, geeft echter aan dat de voorzitter van de partij waartoe u behoorde, namelijk de heer Chivukuvuku, niet in het Angolese parlement zetelt, in tegenstelling tot wat u beweerde, omdat hij weigerde zijn positie in het parlement op te nemen. In de loop van het jaar 2018, kwam Chivukuvuku in opspraak, omdat hij een groot bedrag zou hebben verduisterd dat bestemd was voor de hele partij. Er is sprake van een mogelijke opsplitsing van de partij CASA-CE, of het opstappen van de voorzitter Chivukuvuku. Dat u als lid van deze partij geen van deze gebeurtenissen zou kunnen aangeven wanneer u gevraagd werd naar de huidige stand van zaken binnen de partij, is dan ook geenszins aannemelijk. Er werd u dan ook – later tijdens het persoonlijk onderhoud – opnieuw de kans gegeven om uit te leggen om welke redenen u de recente ontwikkelingen in de Angolese politiek niet meer zou volgen, gezien het in verband staat met de redenen van uw vlucht uit Angola, maar opnieuw wisten uw antwoorden absoluut niet te overtuigen (zie notities CGVS, p.22). U stelde – geenszins op de aan u gestelde vraag antwoordend - dat de partij die aan de macht is in Angola [de MPLA] uw leven en dat van uw familie heeft verwoest. U zei de politieke situatie niet op de voet te volgen, maar wel te weten hoe de politieke situatie in elkaar zit, gezien u er lang genoeg heeft gewoond, weet u hoe het is om te leven onder het bewind van de MPLA. Dat u de Angolese politieke ontwikkelingen, en de ontwikkelingen binnen uw partij CASA-CE geenszins zou volgen nadat u uit Angola bent gevlucht, wijst echter op zodanig weinig interesse in uw eigen situatie en die van uw familie – die door de regeringspartij werd aangevallen en nog steeds in Angola verblijft – dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende lidmaatschap van deze partij CASA-CE, en de door u geopperde vervolgingsfeiten die uit dit vermeende lidmaatschap voortvloeiden. Bijgevolg, maakt u niet aannemelijk een oprechte vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Angola.**

Echter, naast de hierboven gedane vaststellingen, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalde, gezien grote delen van uw asielrelaas **danig onlogisch en weinig samenhangend** zijn.

Ten eerste, bleek u **bitter weinig** te kunnen vertellen over de personen die ervoor hebben gezorgd dat u de gevangenis kon verlaten, en eveneens Angola kon verlaten, namelijk de generaal **Ernesto Guerra**, en zijn echtgenote Elsa; en hun relatie met de heer **J. R. B.**, de persoon die u had voorgesteld om tot de partij CASA-CE toe te treden (zie notities CGVS, p.6). U vertelde dat u naar België reisde samen met uw zus [C.] en een vrouw genaamd Elsa, die de echtgenote is van generaal Ernesto Guerra (zie notities CGVS, p.5 en p.8). Deze generaal heeft u geholpen om uw land van herkomst, namelijk Angola, te verlaten, en bleek zelfs uw reis naar België te hebben gefinancierd (zie notities CGVS, p.5 en p.7). Gevraagd **wie** de generaal Ernesto Guerra is, antwoordde u dat hij [de generaal] zei dat hij J. [R. B.] kende wanneer u bij hem thuis was aangekomen, en dat het dankzij José was dat hij u hielp (zie notities CGVS, p.5). U stelde echter niet te weten welke relatie ze met elkaar hebben. **U bleek zich echter op geen enkel moment te hebben afgevraagd wat de redenen waren voor de hulp van deze generaal – die u niet kende - en wat de relatie is tussen de generaal en José.**

Het feit dat hij [de generaal] had weten te bewerkstelligen dat u en uw zus werden vrijgelaten, betekent dat deze generaal op zijn minst een aanzienlijke invloed had op de Angolese autoriteiten, zoals de politie. Doch, u bleek zich op geen enkele manier te hebben geïnformeerd over deze generaal. Gevraagd om te vertellen wat u wél weet over deze generaal, zei u zo goed als niets over hem te weten, omdat u hem voorheen nog nooit ontmoet had. U voegde eraan toe dat u hem weinig had gezien in de periode dat u bij hem thuis verbleef. Vervolgens, werd u gevraagd wat de **connectie** was tussen generaal Guerra en J. R. B., maar u antwoordde dat u het echt niet gevraagd heeft, maar dat u [en uw zus] vermoeden dat het om broers gaat, omdat enkel iemand met een sterke band een dergelijke hulp zou aanbieden, en dus dacht u dat de band familiaal was. U zei eveneens dat de generaal veel invloed bleek te hebben (zie notities CGVS, p.5 en p.6). Gevraagd om welke redenen u niet vroeg wat de band was tussen beiden, antwoordde u – eerder de vraag ontwijkend - dat u zich op dat moment in een conflictvolle situatie bevond, en dat u uit de houding die ze [de generaal en José] aannamen kon afleiden dat de situatie zeer ernstig was (zie notities CGVS, p.6). Ze wilden u – verbazend genoeg - zo weinig mogelijk informatie geven, misschien om u niet nog meer angst aan te jagen, en ze waren zeer discreet. Gevraagd om welke redenen de generaal Ernesto Guerra en zijn echtgenote Elsa u zouden willen helpen, terwijl ze u eigenlijk niet kenden – en zich klaarblijkelijk ook zelf niet wilden voorstellen - , herhaalde u dat u niet zeker bent over de verwantschap tussen José en dit koppel. En u voegde er – opnieuw ontwijkend – aan toe dat José ervoor had gezorgd dat jullie tot de partij waren toegetreden en u vermoedde dat hij zich verantwoordelijk voelde voor jullie, en zich schuldig voelde over hetgeen jullie was overkomen, en dat hij daarom het koppel om hulp had gevraagd, omdat zij toch enige invloed bleken te hebben. Gevraagd wat u bedoelde wanneer u zei dat hij invloed had, antwoordde u weinig verhelderend en absoluut vaag, en zo zei u dat u in een land woont waar personen die een hoge rang hebben een grote invloed hebben, ze kunnen veel klaarspelen en [veel] bereiken via contacten die ze hogerop hebben, en dit leek u ook het geval met de generaal, aangezien hij jullie had kunnen helpen (zie notities CGVS, p.6). **Uit uw antwoorden kan enkel worden afgeleid dat u vaag en ontwijkend op de aan u gestelde vragen heeft geantwoord, en niet de moeite heeft gedaan om enig helder antwoord te formuleren. Dit terzijde, kan eveneens niet worden ingezien om welke redenen u op geen enkel moment aan generaal Guerra, zijn echtgenote Elsa, of uw eigen familielid José, zou hebben gevraagd hoe zij elkaar werkelijk kenden, en wat de redenen zijn voor hun hulp.** U stelde immers dat u twee weken in het huis van de generaal verbleef, en dat José u ook bezocht in die periode (zie notities CGVS, p.18). Dat er op geen enkel moment zou zijn gesproken over de connectie tussen uw familie en die van generaal Guerra, en de redenen voor de hulp van de generaal, is dan ook weinig geloofwaardig. Bovendien, bleek u überhaupt zeer weinig te weten over de generaal, zelfs al verbleef u twee weken in zijn huis. Nogmaals gevraagd om alles te vertellen wat u over de generaal weet, zei u opnieuw zeer weinig over hem te weten, en voegde u er opnieuw weinig ernstig aan toe dat er een vreemde sfeer in het huis hing, en er weinig werd gesproken met u en uw zus [C.] (zie notities CGVS, p.6). U stelde dat het niet tot een persoonlijke band was gekomen. **Dat u dergelijk weinig moeite heeft gedaan om meer te weten te komen over de persoon die u heeft geholpen om te vluchten uit uw land van herkomst, zelfs al vermoedde u dat hij een familiale band had met uw eigen familie, namelijk José, en vermoedde u bovendien dat hij een noemenswaardige invloed had op de Angolese autoriteiten, die u op dat momenten zouden vervolgen, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet afbreuk aan de door u geopperde vervolging die zich in Angola zouden hebben voorgedaan.** Bovendien, is het eveneens weinig geloofwaardig dat u ook sinds uw verblijf in België geen verdere informatie over deze generaal zou hebben opgezocht.

Ten tweede, bleek u zich eveneens niet af te vragen hoe de generaal zijn invloed had aangewend om ervoor te zorgen dat u en uw zus de gevangenis konden verlaten. U vertelde dat Elsa u bij aankomst in België had verteld dat uw familie was aangevallen in de periode dat u bij haar in huis verbleef (zie notities CGVS, p.21). Men zou uw moeder hebben meegenomen en uw vader hebben vermoord (zie notities CGVS, p.9 en p.20). Gevraagd wie deze aanval heeft uitgevoerd, antwoordde u – vaagweg – dat het de MPLA was, dezelfde personen als degenen die u [en uw zus] hadden ontvoerd (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd om welke redenen uw huis werd aangevallen, antwoordde u dat het een manier was om u te intimideren, omdat u werd gezien als een bedreiging voor de partij [MPLA] (zie notities CGVS, p.10). U stelde dat u niet vrij was gelaten, maar dat u door de invloed van de generaal was vrijgekomen. Gezien ze [de MPLA] u niet meer vond, zijn ze achter uw familie aangegaan. Gevraagd wie de generaal dan kende op het politiebureau, stelde u het echter niet te weten. Gevraagd wat de generaal had gedaan om u en uw zus vrij te krijgen, zei u dat u geen flauw idee had, maar dat mannen u aan het politiekantoor kwamen halen, en daarover niets hadden gezegd (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd om welke redenen uw familie nog werd aangevallen, aangezien de generaal ervoor had kunnen zorgden dat u vrij was, herhaalde u enkel – geenszins op de vraag antwoordend - dat uw familie

werd aangevallen in de periode dat u bij generaal Ernesto Guerra verbleef, omdat u was vrijgekomen. **Het dient echter opgemerkt dat uw antwoorden geenszins kunnen verklaren hoe en om welke redenen de generaal Ernesto Guerra u zijn hulp aanbood, en evenmin kunnen verklaren om welke redenen uw familie zou zijn aangevallen.** U bleek immers te zijn vrijgekomen door een hooggeplaatste generaal die een betrekkelijke invloed had op de Angolese autoriteiten en de politie, aangezien deze generaal ervoor had gezorgd dat de politie u had vrijgelaten uit de gevangenis. Er kan aldus ook niet worden ingezien om welke redenen de Angolese autoriteiten u nog steeds zouden zoeken, of u en uw familie zouden viseren. Evenmin, kan worden ingezien om welke redenen u, gegeven de bescherming die u had van generaal Ernesto Guerra, uw land van herkomst, namelijk Angola, moest verlaten. U bleek zich hier echter geen enkele vraag bij te hebben gesteld. **Het dient dan ook opgemerkt dat de coherentie in uw verhaal ver zoek is.**

Ten derde, bleek u absoluut geen interesse meer te hebben in uw medecampagnevoerders die samen met u en uw zus door de autoriteiten werden ontvoerd (zie notities CGVS, p.17). U heeft zich op geen enkel moment afgevraagd waar zij zich bevonden of wat er met hen was gebeurd. U vertelde dat u samen met deze jongens werd ontvoerd en per helikopter naar een woning werd gebracht (zie notities CGVS, p.18). In deze woning werd u van deze jongens gescheiden. Na een tweetal weken werden u en uw zus door de politie opgehaald en naar het politiebureau van Caixito gebracht. Gevraagd of u iets meer weet over de twee jongens [die samen met u campagne hebben gevoerd], antwoordde u dat u geen informatie had over hen, en dat u hen nooit meer heeft gezien sinds het moment dat jullie werden gescheiden (zie notities CGVS, p.20). U bleek zelfs nooit te hebben geprobeerd om iets over hen te weten te komen. Nochtans had u zestien dagen samen met deze jongens campagne gevoerd in de provincie Cabinda (zie notities CGVS, p.17-18). Gezien de ernst van uw eigen situatie, en uw connectie met een medelid van de CASA-CE, namelijk J. R. B., die u en uw zus [C.] had weten te helpen, kan op zijn minst worden verwacht dat u eveneens geïnteresseerd zou zijn in de situatie van uw medecampagnevoerders.

Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd, dat u tergend weinig moeite heeft gedaan om iets van uw eigen situatie te begrijpen nadat u via de generaal Ernesto Guerra was vrijgelaten. U bleek zich op geen enkele manier af te vragen wie deze persoon was, en om welke redenen hij u uit uw benarde situatie had geholpen. Dat u, ondanks de gebeurtenissen die u net had meegemaakt en ondanks de wetenschap dat deze generaal een aanzienlijke invloed had op de Angolese autoriteiten, zoals de politie, een blind vertrouwen had in deze persoon, en u ook – zonder u enige vragen te stellen – bij hem verbleef, en door hem en zijn echtgenote uw toekomst liet plannen, is dan ook danig weinig aannemelijk, en ondermijnt enkel de geloofwaardigheid van uw algehele asielrelaas.

Vervolgens, in lijn met de bovenstaande vaststellingen, bleek u zich op geen enkele manier te hebben geïnformeerd naar de details over uw reis naar België, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnt. U zei naar België te zijn vertrokken op 26 september 2017 (zie notities CGVS, p.4). U reisde naar België met een paspoort dat niet het uwe was, en u voegde eraan toe dat u amper naar het paspoort heeft kunnen kijken, dat u daarom niet weet welke naam erin stond, en dat ook de foto niet de uwe was. U bent voor uw vertrek uit Angola twee weken in het huis van generaal Ernesto Guerra verbleven, samen met zijn echtgenote, Elsa (zie notities CGVS, p.18-19). Elsa reisde eveneens mee naar België (zie notities CGVS, p.8). Ondanks het feit dat u twee weken bij Elsa verbleef, en dat zij eveneens was meegereisd naar België, bleek u toch zeer weinig te kunnen vertellen over uw reisweg naar België. Zo wist u niet welke gegevens er in het valse paspoort stonden waarmee u naar België bent gereisd (zie notities CGVS, p.8). U bleek enkel te weten dat het een rood paspoort was, en dat de foto in het paspoort niet de uwe was. Gevraagd wat u dan zou antwoorden mocht iemand op de luchthaven u vragen wie u bent en waar u heen gaat, moest de vraag u eerst worden herhaald, waarna u zei dat u dit niet werd verteld (zie notities CGVS, p.8-9). Gevraagd hoe u zich daarbij voelde op de luchthaven, zei u dat u zou zeggen dat u bang was, en dat u niet wist wat er allemaal ging gebeuren, dat het allemaal heel snel ging en dat u pas op de dag van de reis zelf te weten kwam wat er allemaal zou gebeuren (zie notities CGVS, p.9). U herhaalde dat, vanaf het moment dat alles u overkomen was, u bang was en niet wist wat er nog allemaal ging gebeuren. **Deze verklaring is echter absoluut niet afdoende voor uw onwetendheid omtrent uw eigen reisweg. Bovendien zijn uw verklaringen intern tegenstrijdig.** Zo zei u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u op de luchthaven in Angola geen controle had gehad van uw paspoorten, maar dat u onmiddellijk mocht inschepen (zie notities CGVS, p.9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud zei u echter dat u wél langs de immigratie was gepasseerd, en dat Elsa u enkel op dat moment de [valse] paspoorten gaf (zie notities CGVS, p.18).

Geconfronteerd met deze tegenstelling, bleek uw antwoord opnieuw absoluut niet overtuigend (zie notities CGVS, p.19). U antwoordde immers dat het allemaal zeer snel is gebeurd, dat u erg overstuurd was, dat u zelf ook niet alles begreep, en dat het soms te veel werd om fatsoenlijk te registreren. **Echter, had u aan het begin van het gehoor zélf duidelijk aangegeven dat er geen paspoortcontrole was geweest in Angola, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel ondermijnt.** Ten slotte werd u eveneens gevraagd – omdat u stelde dat u niet alles begreep – om welke redenen u en uw zus niet meer uitleg over de reisweg hadden gevraagd, gezien deze reis gevaarlijk was, maar **opnieuw greep u geenszins de kans om een helder en gericht antwoord op de vraag te geven.** U antwoordde dat u zich in een zeer moeilijke situatie bevond, dat alles snel en onverwacht is verlopen, dat u werd ontvoerd en in gevangenschap was geweest, dat u nadien naar het huis was gebracht van onbekenden, dat u dacht dat alles weer normaal zou worden, maar dat u te horen kreeg dat u het land moest verlaten gezien u een zodanig gevaar liep. U zei dat dit u nog nooit eerder was overkomen en dat u erg overstuurd was. U voegde eraan toe dat ze nooit informatie gaven en uit zichzelf al heel vaag waren. **Dit antwoord snijdt echter absoluut geen hout. U kende deze vrouw, Elsa, immers al meer dan twee weken, en zij vergezelde u naar België. Door u geen informatie te verschaffen over uw reisweg naar België, maar enkel vaag te blijven over de reis, brengt ze niet alleen u en uw zus in gevaar, maar ook haarzelf, gezien jullie al twee weken onderdoken op haar adres. Dat zij u niets zou vertellen over de reis, en dat u evenmin naar informatie zou vragen, is dan ook danig weinig logisch.**

Ten slotte, is het niet duidelijk wat u nu eigenlijk vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Angola. Uw verhaal is immers bitter weinig logisch. Zo werd u gevraagd wat u denkt dat er zou gebeuren mocht u vandaag terugkeren naar Angola, en u antwoordde dat u het risico zou lopen om opnieuw ontvoerd te worden, of zelfs vermoord te worden, daar uw vader reeds werd vermoord, uw moeder verdween, uw broer is weggelopen, en uw huis leeg is achtergelaten (zie notities CGVS, p.22). **Echter, afgezien van het feit dat hierboven reeds werd vastgesteld dat uw engagement voor, en lidmaatschap van, de partij CASACE reeds als weinig geloofwaardig kan worden beschouwd, zijn er nog andere opmerkingen te plaatsen bij uw antwoord.** Zo bleek u geen hoge functie of grote verantwoordelijkheid te hebben binnen de partij CASACE, maar zich slechts bezig te houden met het voeren van campagne (zie notities CGVS, p.21). U werd ontvoerd omdat u campagne voerde voor de partij CASA-CE een aantal dagen voor de Angolese presidentsverkiezingen (zie notities CGVS, p.18). Gezien deze presidentsverkiezingen reeds werden gehouden in de maand augustus van het jaar 2017, en de partij MPLA opnieuw de president heeft geleverd, kan ook niet worden ingezien om welke redenen u en uw zus – die een weinig zichtbare functie hadden binnen de partij CASA-CE en zich slechts engageerden tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen – nog steeds zouden worden vervolgd door de Angolese autoriteiten. U werd dan ook geconfronteerd met deze vaststelling, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen jullie zo belangrijk zijn voor de Angolese autoriteiten, omdat u zelf stelde dat u eerder op de achtergrond bleef (zie notities CGVS, p.22). U zei echter dat u gelooft dat u op de verkeerde plek op het verkeerde moment was, omdat u geen belangrijke lid en geen effectief lid was, maar enkel campagne heeft gevoerd. U voegde eraan toe dat deze campagne wel een bepaald effect had op mensen en dat de MPLA het risico liep om de verkiezingen te verliezen, en dat u daarom een bedreiging vormde voor de staat. Mocht u geweten hebben wat de gevolgen zouden zijn van uw acties, zou u dit echter nooit allemaal gedaan hebben. Omdat uw antwoord weinig logisch was – u stelde immers zelf dat u op het verkeerde moment op de verkeerde plaats was - werd u opnieuw gevraagd om welke redenen u denkt dat de Angolese autoriteiten u opnieuw zouden zoeken, maar u antwoordde vaagweg dat iedereen die een bedreiging vormt tegen de regering ofwel dood eindigt, ofwel iets anders. U voegde eraan toe dat u denkt in een bepaalde mate ook een bedreiging te vormen, omdat u nu over informatie beschikt omtrent de schending van mensenrechten door de overheid. Deze verklaringen blijken echter niet te overtuigen. **Dat u opnieuw zou worden ontvoerd, of zou worden gedood door de Angolese autoriteiten, terwijl u zelf zei slechts een weinig zichtbare functie binnen de partij CASA-CE te vervullen, en bovendien de bescherming had genoten van een hooggeplaatste generaal, is dan ook danig weinig aannemelijk.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door uw advocaat neergelegde **aantekeningen bij de notities van het persoonlijk onderhoud** van 28 september 2018 (zie groene map, in het administratieve dossier), dient opgemerkt dat deze aantekeningen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De reistijd van het huis waarin u initieel werd vastgehouden tot het politiekantoor in de wijk Caixito, wordt immers niet ter discussie geplaatst.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, voorgelegde **artikel** dat verschenen is in de nationale krant van Angola, *Jornal de Angola*, en waarin wordt gesteld dat u en uw zus C. gezocht worden na een ontvoering, dient opgemerkt, dat dit artikel geenszins de bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. Volgens informatie is de *Jornal de Angola* immers een nationale krant die uitgaat van de Angolese regering. Dat de Angolese autoriteiten een artikel zouden publiceren, of een opsporing zouden organiseren naar personen die ze zelf zouden hebben meegenomen, is op zich reeds zeer merkwaardig. Ten tweede, dient opgemerkt, dat informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, aangeeft dat corruptie in de publieke sector wijd verspreid is in Angola. Zo heeft Angola, wat betreft de perceptie van corruptie in de openbare sector, slechts een score van negentien op een schaal van één (zeer corrupt) tot 100 (zeer weinig corruptie).

Wat betreft uw **lidkaart** van de partij CASA-CE, dient opgemerkt, dat voorgelegde documenten slechts waarde hebben voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Het louter voorleggen van een lidkaart van de CASA-CE volstaat dan ook absoluut niet om te stellen dat u vanwege dit lidmaatschap zou moeten vrezen voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Angola. Hierboven, werd immers reeds vastgesteld dat er in uw geval geen sprake is van een duidelijk, expliciet politiek engagement.

Wat betreft het door u neergelegde **attest van lidmaatschap**, opgesteld door de heer José Rodriguez Baiaio, en waarin wordt gesteld dat u problemen had met de MPLA omwille van het voeren van campagne voor de partij CASA-CE, dient opgemerkt dat dit slechts een gesolliciteerde getuigenis van een derde betreft, en dat een dergelijke getuigenis slechts waarde heeft wanneer zij gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, hetgeen – wegens de hierboven gedane vaststellingen - niet het geval is. Eveneens, heeft de **kopie van de lidkaart van J. R. B.** om dezelfde redenen weinig bewijswaarde.

Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest**, dient opgemerkt, dat het bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Het rapport maakt immers enkel gewag van uw eigen verklaringen, namelijk dat u aan slapeloosheid en stress lijdt omwille van de gebeurtenissen in uw geboorteland, en de precaire situatie waarin u zich in België bevindt. Nergens uit het rapport blijkt dan ook dat u niet in staat zou zijn om uw wedervaren in uw land van herkomst op een heldere manier uiteen te kunnen zetten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeksters voeren de schending aan van:

“Artikel 1A van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen
Artikel 3 van het Europees Verdrag van de Mensenrechten
art. 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en %zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);”

Verzoeksters laten gelden wat volgt:

“1. Inleidende opmerking

De twee verzoeksters zijn zussen. Hun asielrelazen zijn volledig gekoppeld en gelinkt aan dezelfde vervolgingsgronden, vervolgers en aanleidende gebeurtenissen.

De twee verzoekster werden door tegenpartij verscheidene uren gescheiden ondervraagd.

Bij het lezen van de twee gehoorverslagen en de twee bestreden beslissingen stelt men vast dat er geen enkele tegenstrijdigheid kon worden aangevoerd tussen de twee getuigenissen van de zussen.

Hoewel de perceptie kan verschillen bij het beleven van dezelfde gebeurtenissen, liepen de twee relazen hier volledig gelijk.

Er dient te worden rekening gehouden met dit gegeven aangezien dit een sterke aanwijzing is voor een onbetwistbare geloofwaardigheid.

2. Profiel van de verzoeksters

Verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing dat verzoeksters een psychologisch attest hebben neergelegd in het kader van hun asielprocedure.

Verwerende partij leidt hieruit af dat er een psychologische opvolging plaats heeft gevonden.

Er werd bijgevolg gevraagd aan verzoeksters of zij in staat waren fysiek en mentaal het persoonlijke onderhoud af te nemen.

Verwerende partij verklaart voldoende tijd te laten aan verzoeksters om de vragen te beantwoorden.

Echter, dit kan op geen enkele manier voldoende zijn.

Een psychologisch attest dient in rekening te worden genomen niet alleen bij aanvang van het verhoor maar ook na het verhoor in het onderzoek van het verhoorverslag en de manier waarop sommige vragen beantwoord worden.

Verwerende partij kan zich niet ontdoen van haar garantieverplichtingen in het kader van de bescherming van een psychologisch kwetsbare persoon door zich te beperken tot het stellen van enkele waarborgvragen bij aanvang van het verhoor en voldoende tijd te laten aan verzoekende partij om te antwoorden. De verplichtingen van verwerende partij gaan veel verder en breiden zich uit tot het moment waarop de beslissing wordt genomen.

Zo is het volledig onvoldoende om in de bestreden beslissing het psychologisch verslag te vermelden door simpelweg te verwijzen naar de genomen beschermingsmaatregelen in het begin van het verhoor en geen verdere blijk van beschouwing te geven.

Een psychologisch attest wijst nochtans op een psychologische kwetsbaarheid gelinkt met de belevenissen in het land van afkomst en verder in België. Een attest kan een aanwijzing zijn voor een moeilijkheid om sommige vragen correct te beantwoorden en de belevenissen klaarduidelijk weer te geven. Meestal lopen de emoties hoog op.

Men vindt geen enkele observatie hierover vanwege de verwerende partij.

3. De interesse in de Angolese politiek en lidmaatschap bij CASA-CE

Vooreerst dient te worden benadrukt dat verzoeksters zowel hun lidkaarten neerleggen als die van J. R. B..

Deze lidkaarten worden onder het voorwendsel van ongeloofwaardige verklaringen onterecht door verwerende partij opzij gelegd.

Men dient een belangrijk verschil te maken tussen lid en sympathisant. Ook al worden de twee termen in deze dossiers door elkaar gebruikt dient te worden duidelijk gemaakt dat de verzoeksters sympathisanten van de partij CASA-CE zijn. Zij voerden campagne en waren aanwezig bij grote bijeenkomsten waar zij hun hulp aanboden voor de organisatie. Zij kregen een kleine som geld voor deze evenementen maar werden niet vast betaald, in tegenstelling tot echte leden. Ook al beperkte de implicatie van verzoeksters zich tot sympathisant, moesten zij voorzichtig zijn om nooit publiekelijk voor hun politieke overtuigingen uit te komen.

Verzoeksters beschikten over een badge die nodig was voor de grote evenementen waarbij zij hielpen.

Verwerende partij beweert dat verzoeksters niet voldoende kennis tonen in de Angolese politiek.

Echter, bij het ondervragen van verzoeksters na het CGVS-verhoor in een vertrouwensklimaat meenden zij verschillende zaken wel te kennen.

Zij vertelden dat zij en hun entourage dikwijls over het grote onrecht praatten, door diezelfde partij die aan de macht bleef. Deze partij MPLA bleef te lang aan de macht en velen wensten iets te ondernemen.

Verzoeksters hadden het er vaak over met de oom van haar schoonbroer.

Wanneer de vraag wordt gesteld zijn verzoeksters in staat de politieke thema's aan te geven die hen nauw aan het hart liggen: democratie, sociaal evenwicht, sociale gelijkheid, gelijkheid man en vrouw.

Zij zijn en waren vooral geïnteresseerd in het lot van de jongeren in een preciaire situatie. De partij die aan de macht was hechtte zeer weinig belang aan de opleiding van deze jongeren. Verzoeksters wensten hierin actief optreden, om hen een kans te geven.

Zij hebben echter nooit gezegd een politieke carrière te willen inlijven, reden waarom hun kennis van de Angolese politiek bestaand is maar ook niet extreem diepgaand.

Men dient de doelen en het engagement van verzoeksters in lijn te brengen met de kennis die ze had. Zij wensten sociaal optreden voor de jongeren in een precare situatie en waren sympathisanten van een politieke partij door logistieke steun te geven ter gelegenheid van grote evenementen. Er kan niet van hen verwacht worden dat zij het hele Angolese politieke systeem in details beschrijven.

Verzoeksters zijn in staat hun motivatie en taken binnen de CASA-CE geloofwaardig uit te leggen (p. 20 GVC)

Tijdens het verhoor konden verzoekster het ontstaan van de partij CASA-CE situeren. Zij vertelden: door wie en wanneer de partij werd opgericht; de omstandigheden waarin de partij werd opgericht (afscheuring UNITA); de aanleiding van de afscheuring van UNITA (conflict)

De verwerende partij acht niet voldoende dat verzoeksters deze elementen kunnen weergeven en blokkeert op het gegeven dat zij de ideeën van UNITA niet nauwkeurig konden uiteenzetten.

Echter, er dient zich de vraag te stellen of verwerende partij reden heeft om de kennis van verzoeksters te testen over andere politieke partijen, terwijl de vraag die hier gesteld wordt hun lidmaatschap/sympathie is bij CASA-CE.

Daarnaast eiste verwerende partij ook van verzoekster dat zij de zes partijen gaf die OORSPRONKELIJK de coalitie vormden van CASA-CE. Dit is echter uitsluitend een gegeven uit het verleden. Het is niet omdat verzoeksters sympathisanten werden van een politieke partij in 2014 dat zij de hele geschiedenis van deze partij achten te kennen.

Verwerende partij legt niet uit waarom de kennis van het politieke programma van UNITA zodanig relevant zou zijn dat dit een impact kan hebben op de geloofwaardigheid van het lidmaatschap van verzoekster bij CASA-CE.

Verzoeksters wisten te vertellen dat UNITA meer nationaal gericht was en minder sociaal gezind was dan CASA-CE. Ze leken meer op MPLA dan CASA-CE.

Zij verduidelijkten ook dat er nooit werd gesproken over het conflict tussen CASA-CE en UNITA binnen CASA-CE. Dit is de reden waarom hun lidmaatschap sinds 2014 niet als gevolg kan hebben dat zij een perfecte kennis hebben van het conflict.

Verzoeksters zijn duidelijk over de huidige programmapunten van CASA-CE: zij concentreren zich op de jeugd en het geven van nieuwe kansen aan deze jeugd.

Verwerende partij voert aan dat als campagnevoerder verzoeksters kennis moesten hebben van dit conflict om dit te vertellen aan de mensen. Echter, men kan er niet zomaar vanuit gaan dat hierover werd gepraat tijdens het campagne voeren. Men stelt zich dan de vraag waarom verzoeksters niet de kans kregen om uit te leggen hoe zij campagne voerden en wat zij vertelden aan de mensen bij wie zij aanklopten. Het is mogelijk dat dit conflict met UNITA totaal niet aangekaart werd.

3. Het opvolgen van de situatie van CASA-CE

Verwerende partij voert aan dat verzoeksters geen interesse meer hebben getoond in de ontwikkelingen binnen de Angolese politiek en meer specifiek binnen de CASA-CE partij.

Volgens verwerende partij werpt dit vragen op bij de geloofwaardigheid van de vervolging van verzoekster.

Dit is een zeer merkwaardige interpretatie. Integendeel, het is duidelijk dat verzoeksters vervolgd en mishandeld werden ten gevolge van hun politieke implicatie en dat zij hiervoor zodanig veel angst koesterden en nog steeds koesteren, dat ze het liever achter zich laten.

Verwerende partij vermeldt trouwens inderdaad de verklaringen van verzoeksters volgens dewelke de herinneringen aan de partij droefheid en pijn naar boven brengen.

Bovendien verblijven verzoeksters vandaag in een opvangcentrum waar toegang tot internet, telefoon en andere communicatiemiddelen beperkt is. Wanneer tegenpartij de verklaringen van verzoeksters omtrent de kwaliteit van het internet in het opvangcentrum niet ernstig neemt, valt het te betreuren dat zij de realiteit van de levensomstandigheden van asielzoekers wenst te negeren (p. 15 GVI)

Daarnaast durven verzoeksters uiteraard niet iemand lastig te vallen in vaderland en opgemerkt te worden door vragen te stellen hierover.

Verwerende partij vermeldt trouwens verder in de bestreden beslissing (p. 4) dat verzoeksters hadden gesteld hun familie niet of zeer weinig te contacteren hierover ten eerste omdat zij niet wisten wie in het conflict was verwickeld, omdat zij in een zeer moeilijke situatie waren vertrokken en omdat zij het niet erger wilden maken voor hun gezin. Hun gezin is spoorloos.

Het is dus niet een kwestie van moeite doen maar weliswaar van angst. Verzoeksters verklaarden trouwens letterlijk te bang en getraumatiseerd te zijn om de situatie op te volgen (p. 15 GV I). Bovendien heeft MPLA opnieuw gewonnen.

Kortom, ontwikkelingen van een zaak in het bijzonder volgen is niet even gemakkelijk als tegenpartij laat uitschijnen.

Dit betekent niet dat de verklaringen van verzoeksters incoherent of merkwaardig zijn.

Wanneer verzoekster verklaren de tijd niet te willen terugdraaien en vertellen over de slechte herinneringen die opnieuw opkomen, hoeft verwerende partij niet meteen te stellen dat zij de vraag waarom ze geen weet hebben van de ontwikkelingen van de Angolese politiek ontwijken, maar kan begrip opbrengen voor de bijzondere situatie van verzoeksters, die simpelweg trachten een pijnlijk hoofdstuk af te sluiten.

4. Ernesto Guerra

Verzoeksters verklaren de gevangenis te hebben verlaten dankzij het toedoen van de generaal Ernesto Guerra.

Verwerende partij stelt zich vragen bij deze bevrijding en bij het gebrek aan kennis vanwege verzoeksters betreffende de persoon Ernesto Guerra en de reden van zijn tussenkomst.

Verzoeksters hebben echter verklaard geen enkele relatie te hebben met de gegeven Ernesto Guerra. Deze generaal is een kennis van de oom van hun schoonbroer, José. Zij had hem nooit ontmoet voordat ze in de problemen kwam en heeft geen persoonlijke uitleg gekregen over de reden van zijn tussenkomst.

Enerzijds kan worden opgemerkt dat wanneer iemand bevrijd wordt uit de gevangenis zodanig opgelucht kan zijn dat de omstandigheden het niet toelaten om de persoon die voor de bevrijding zorgde te ondervragen over de reden en de manier van zijn tussenkomst. Dit ook omdat Ernesto Guerra verzoeksters niet persoonlijk is komen ophalen. Het waren meerdere onbekende mannen, zoals zij verklaarden.

Uiteraard, wanneer verzoeksters bij de generaal thuis werden gebracht, kwam deze laatste hen geen uitleg geven hierover.

Het is aannemelijk dat verzoeksters geen kennis hebben van hoe Ernesto Guerra de oom van haar schoonbroer heeft ontmoet en welk type relatie zij beiden onderhielden aangezien zij Ernesto Guerra slechts na de gevangenis ontmoet hadden en verder niet grondig hebben kennis gemaakt.

Verzoeksters verklaren logischerwijze geen vragen te hebben gesteld hieromtrent aan de generaal aangezien zij hem niet kende. Gezien de graad van de persoon en de oppervlakkige, nieuwe kennisrelatie tussen verzoeksters en hemzelf is dit aannemelijk.

Verzoekers hadden hem nog nooit gezien of gehoord over hem voordien (p. 5 GV I — p. 7 GV C)

Verwerende partij verwacht van verzoeksters een heleboel informatie zonder echter rekening te houden met het feit dat de generaal tijdens het tweewekelijks verblijf van verzoeksters misschien nooit thuis was en dus niet beschikbaar was voor een gesprek hieromtrent en dat José de omstandigheden van de ontmoeting met de generaal o£ diens tussenkomst misschien niet mocht toevertrouwen aan verzoeksters.

Verzoeksters hebben trouwens verklaard vooral contact te hebben gehad met de vrouw van de generaal en niet de generaal zelf.

Zo verklaart Isabel dat ze de generaal zeer weinig hebben gezien en hij bijna nooit thuis was. (p. 5 GVI)

Isabel legt uit dat ze eigenlijk zelden gesprekken hadden en het niet kwam tot een persoonlijke relatie (p. 5 GV I p. 7 GY C)

Wanneer verwerende partij opnieuw botweg stelt dat verzoeksters geen moeite hebben gedaan om hierover meer te weten, kan definitief worden benadrukt dat dit een subjectieve interpretatie is vanwege verwerende partij die steeds verzoeksters in een slecht daglicht wenst te plaatsen, zonder rekening te houden met hun verklaringen rond de telefonische contacten met José (zonder dat deze laatste informatie wou vrijgeven — p. 8 GV C) vanuit België.

Men kan er bijgevolg niet simpelweg van uitgaan dat verzoeksters zich "geen vragen stelden" en "geen interesse" vertoonden, terwijl zij eigenlijk op verschillende manieren informatie trachtten te achterhalen zonder succes.

Wanneer tegenpartij dan ook botweg stelt dat de generaal en zijn vrouw zich "klaarblijkelijk niet wilden voorstellen", zien wij hierin bevestiging van een volledig foutieve interpretatie van de situatie die getuigt van slechte wil.

Verwerende partij had moeten rekening houden met de verklaringen van verzoekers waar het duidelijk werd dat verzoeksters nooit zulke vragen konden stellen aan het koppel gezien ze elkaar weinig zagen en zelden praatten.

5. De medecampagnevoerders

Verwerende partij stelt te begrijpen dat verzoeksters geen interesse hebben voor het lot van de medecampagnevoerders.

Verzoeksters betwisten dit ten stelligste en verklaart te hebben gevraagd aan José wat er was gebeurd met de andere campagnevoerders. José kon echter geen informatie hierover verschaffen en verzoekster had geen kanaal om over hun lot te informeren.

Opnieuw blijkt de interpretatie van verwerende partij volledig foutief te zijn.

Verder dient het belang van deze vraag te worden gerelativeerd in de zin dat de zussen slechts twee wekend doorbrachten met deze campagnevoerders en hen verder niet kenden. Het feit dat zij geen andere mogelijkheid hadden (dan via José) om contact op te nemen met hen is niet vreemd. Na twee weken werden er misschien geen persoonlijke gegevens uitgewisseld of werd er misschien geen nauwe relatie ontwikkeld.

Men herhaalt hoe moeilijk het blijft om contact te onderhouden met Angola, gezien José geen antwoord meer geeft op het enige telefoonnummer die de verzoeksters hebben. (p. 11 GV G)

Tenslotte merken we op dat de verzoeksters sowieso geen persoonlijke relatie (meer dan professioneel) bleken te hebben met hun medecampagnevoerders, steunend op hun verklaringen. Zij hebben weinig kennis van persoonlijke elementen. (p. 19 GV C)

6 De reis naar België

Verwerende partij stelt zich vragen bij het gebrek aan informatie die verzoeksters kunnen geven over de details van de reis naar België.

Verzoeksters verklaren de paspoorten bijna niet in handen te hebben gehad (p. 8 GV I) en meenden diplomaten paspoorten te hebben herkend.

Het is nochtans duidelijk dat de hele reis en de details van deze reis werden georganiseerd door Elsa, en niet door verzoeksters zelf.

Dit is de reden waarom verzoeksters geen kennis hebben van het administratieve gedeelte. Zij hadden wellicht volledig vertrouwen in Elsa en dienden hun vals paspoort zelfs niet bij te houden (behalve voor een korte periode tijdens het inschepen). Gezien Elsa en de generaal hen al hadden bevrijd uit de gevangenis is het effectief logisch voor verzoeksters zich slechts te beperken tot het 'volgen' tijdens de reis zonder enig deel te nemen aan de logistiek. Het is niet uit te sluiten dat Elsa, door haar link met een politiek machtige persoon, de mogelijkheid had om sommige autoriteiten om te kopen, met hen te onderhandelen en valse papieren te verkrijgen waardoor zij volledig verantwoordelijk was voor de organisatie van de reis.

Er dient te worden benadrukt dat verzoeksters wel interesse toonden door de vraag te stellen van wie het paspoort was maar dat zij geen duidelijk antwoord verkregen.

Het is mogelijk dat Elsa de illegale acties die zij (en haar man) had ondernomen om verzoeksters de mogelijkheid te geven om te reizen niet kon toevertrouwen aan andere personen en om die reden zweeg.

Men begrijpt niet waarom het feit dat "Verzoekster deze vrouw al twee weken kende" hieraan het minste zou veranderen.

Waar verwerende partij stelt dat verzoeksters hadden moeten terugkeren naar het hotel in Cabinda om hun eigen paspoort terug te bemachtigen, stellen wij dat haar redenering op zijn minst vreemd kan genoemd worden aangezien een ontvoeringslachtoffer zelden zou terugkeren naar de plaats waar hij /zij werd ontvoerd om persoonlijke zaken terug te vinden, ongeacht of het over belangrijke documenten gaat of niet. Men weet niet welk ander kanaal verzoeksters hadden moeten gebruiken om hun paspoort terug te krijgen zonder naar het hotel terug te keren, gezien zij zich na de bevrijding moesten verstoppen voor iedereen en klaarblijkelijk werden gezocht (p. 4 GV C)

Isabel verklaarde duidelijk in haar interview dat zij haar paspoort achterliet thuis, voordat zij campagne ging voeren in Cabinda. Dit werd later in beslag genomen door de daders. Ze verklaart dat het hele huis werd ge vandaliseerd. Het is duidelijk dat het paspoort niet meer kan gevonden worden, ook al begeeft iemand zich ter plaatse. Men zou willen vermijden dat verwerende partij dit als gebrek aan medewerking of poging tot dissimuleren van informatie interpreteert en begrip toont voor de gegeven context (p. 5 GV I)

7 Gevaar in geval van terugkeer

Verzoeksters konden echter ontsnappen door het toedoen van een politiek belangrijke persoon die de juiste relaties had om hen te bevrijden en op korte termijn te beschermen en het land te doen verlaten. Echter de generaal Ernesto Guerra heeft nooit beloofd aan verzoeksters dat hij hen op lange termijn zou kunnen beschermen in een ander deel van het land.

Ervan uitgaan dat er een onbeperkte bescherming werd gegeven door de generaal getuigt van een roekeloze overhaaste conclusie vanwege de verwerende partij. Dit werd nooit zo verklaard door verzoeksters.

Bijgevolg hadden verzoeksters geen andere optie dan het land te verlaten.

Vandaag lopen zij het risico nog steeds te worden vervolgd door hun verleden politieke implicatie in een oppositiepartij. Dezelfde partij (MPLA) is immers nog steeds aan de macht en men ziet niet in waarom het gevaar niet meer actueel zou zijn.

Verzoeksters hebben zeer weinig contact met het vaderland : hun familie is spoorloos en ze werden aangeraden alle sociale sites (met name facebook) te verwijderen om niet gevonden te worden (p. 10 GVI-p. 11 GVC)

Dit zijn aanwijzingen voor een gevaar.

Het relaas van verzoeksters was duidelijk en de vervolging die zij inroepen eveneens.

Verwerende partij maakt het er zich gemakkelijk van af door te stellen dat het relaas "bitter weinig logisch" was en dat het niet helder is wat verzoeksters vrezen in geval van terugkeer.

De vraag of verzoeksters een hoge functie binnen de partij bekleedden of niet hebben geen belang meer bij het bepalen van het risico in geval van terugkeer aangezien er reeds een ontvoering plaatsvond en bijgevolg het voeren van campagne als sympathisant duidelijk als voldoende implicatie werd beschouwd.

Verwerende partij brengt geen bewijs bij die zou kunnen overtuigen dat het feit dat de functie binnen de partij weinig zichtbaar is het risico onbestaand maakt.

Er dient te worden benadrukt dat indien verwerende partij stelt dat verzoeksters geen risico lopen bij terugkeer naar het land gelet op het feit dat zij werden bevrijd door een generaal met genoeg politieke macht om hen in een ander deel van het land te beschermen, zij onrechtstreeks geloof hecht aan de ontvoering en de bevrijding door de generaal waarbij het relaas nu opeens wel geloofwaardig wordt.

Weliswaar gebruikt verwerende partij het argument van de geloofwaardigheid van het relaas wanneer het haar uitkomt.

8. Neergelegde documenten

Verzoeksters legden een artikel neer van een krant waarin een opsporing gepubliceerd was voor hen.

Wanneer verwerende partij beweert dat dit een regeringskrant is en dus onmogelijk een opsporingsbericht zou kunnen bevatten van personen die de regering zelf heeft ontvoerd, dient opnieuw te worden vastgesteld dat er overhaaste conclusies worden getrokken.

Indien verwerende partij beter had geïnformeerd, had zij geweten dat dit opsporingsbericht gepubliceerd werd door CASA-CE en doorgegeven werd door hen aan de krant. De krant kon bijgevolg de publicatie van dit bericht niet weigeren zonder tenminste verdacht te zijn.

Verder is het niet duidelijk hoe verzoeksters een krantenartikel met opsporingsbericht zouden kunnen vervalsen.

Dit wordt niet verantwoord door simpelweg naar een rapport over corruptie in Angola te verwijzen naar Angola op de 167ste plaats van de 180 landen op de Corruption Perceptions Index (wat niet eens verontrustend hoog is).

Men dient te benadrukken dat hoe dan ook verzoekster vertelden dat hun huis gevandaliseerd werd, hun vader vermoord en de familie spoorloos is (p. 8 GV C). "Er is niets over hen geweten" (p. 9 GV I). Dit verklaart eveneens waarom het moeilijk was voor verzoeksters om beroep te doen op contactpersonen in Angola en zo meer documenten te verzamelen.

9. Geloofwaardige aspecten

De argumenten van de verwerende partij betreffen slechts de hierboven opgenoemde punten.

Deze argumenten werden stuk voor stuk weerlegd in het vorig hoofdstuk.

Men dient de nadruk evenwel te leggen op het feit dat verwerende partij voorbijgaat aan alle aspecten van het relaas van verzoekster die WEL perfect werden uitgelegd en geloofwaardig werden besproken.

Zo getuigden vooral de verklaringen betreffende:

- *de ontvoering en de verschillende aspecten hiervan*
- *de detentie*
- *door wie, wanneer en waarom de partij CASA-CE werd opgericht*
- *de werking en visie van de partij CASA-Ce en haar oprichter*
- *de andere belangrijke leden van CASA-CE (p. 21 GV C)*
- *de bevrijding*
- *het verblijf in het huis van Ernesto Guerra*
- *de politieke implicatie en overtuigingen*
- *de moord van de vader van verzoeksters*
- *het feit dat het ouderlijke huis werd gevandaliseerd en de familie aangevallen van een sterke geloofwaardigheid.*

Dit werd niet in acht genomen door de verwerende partij.

Deze elementen werden echter NIET betwist door verwerende partij."

Verzoeksters vorderen in hoofdorde de toekenning van de vluchtelingenstatus, in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (bij toepassing van artikel 3 van het EVRM) en in uiterst ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.1.2. Ter terechtzitting leggen verzoeksters een kopie neer van het internationaal rijbewijs, uitgegeven in de Verenigde Staten, van hun broer.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeksters deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeksters in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoeksters verwijzen naar de bijgebrachte psychologische attesten en stellen dat er in de bestreden beslissingen onvoldoende rekening mee werd gehouden. Hoewel verzoeksters op uitgebreide wijze aanvoeren dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de bijgebrachte attesten stelt de Raad vast dat zij geen concrete aanwijzing geven op welke wijze de psychologische attesten concreet werden miskend bij de beoordeling van hun verzoek tot internationale bescherming. Evenmin brengen verzoeksters een element aan waaruit kan blijken dat hun vermeende psychologische kwetsbaarheid een invloed had op het afleggen van hun verklaringen.

Bijgevolg kunnen verzoeksters niet gevolgd worden in hun kritiek op verweerder inzake de aanwending en beoordeling van de psychologische attesten.

2.2.5. Inzake hun politiek profiel voeren verzoeksters aan dat zij sympathisanten zijn van de partij CASA-CE en geen leden. Verzoeksters omschrijven dit als volgt: *“Zij voerden campagne en waren aanwezig bij grote bijeenkomsten waar zij hun hulp aanboden voor de organisatie. Zij kregen een kleine som geld voor deze evenementen maar werden niet vast betaald, in tegenstelling tot echte leden. Ook al beperkte de implicatie van verzoeksters zich tot sympathisant, moesten zij voorzichtig zijn om nooit publiekelijk voor hun politieke overtuigingen uit te komen. Verzoeksters beschikten over een badge die nodig was voor de grote evenementen waarbij zij hielpen.”*

Het verweer van verzoeksters kan echter niet overtuigen. Verzoeksters stellen zelf dat zij campagne voerden, aanwezig waren bij grote bijeenkomsten en soms geld ontvingen van de partij. In deze omstandigheden is het niet aanvaardbaar dat zij slechts vage verklaringen aflegden inzake redenen van de breuk tussen UNITA en CASA-CE. Van verzoeksters kan worden verwacht dat zij hiervan op de hoogte zijn in geval zij tijdens het voeren van campagne geconfronteerd zouden zijn met een UNITA-lid of –sympathisant.

Inzake eerste verzoekster oordeelt de bestreden beslissing terecht: *“Zo wist u te vertellen dat de heer Abel Chivukuvuku de partij CASA-CE had opgericht in het jaar 2012, door zich af te scheuren van de partij União Nacional para a Independência Total de Angola (UNITA) (zie notities CGVS, p.14). U stelde dat er een conflict ontstond binnen de partij UNITA, en dat hij [Chivukuvuku] besloot om te vertrekken, omdat de ideeën niet meer overeen kwamen. U stelde dat hij voorzitter werd van CASA-CE, een partij die bestond uit een coalitie van zes oppositiepartijen. U kon zich de namen van deze zes partijen echter niet herinneren (zie notities CGVS, p.15). Gezien u stelde dat de ideeën binnen de partij UNITA niet meer overeen kwamen, werd u dan ook gevraagd over welke ideeën het ging, en wat de aanleiding was tot het conflict, maar u bleek **allerminst een duidelijk antwoord te kunnen verschaffen**. U stelde de exacte ideeën niet te weten, maar u zei – vaagweg - te denken dat het te maken heeft met het feit dat de partij UNITA meer en meer wilde samenwerken met de regeringspartij MPLA, en minder oppositie wilde voeren tegen de MPLA. U voegde eraan toe dat hij [Chivukuvuku] wilde terugkeren naar de vroegere ideologie of standpunten van UNITA. **Er dient opgemerkt dat uw antwoorden op zich reeds zeer vaag geformuleerd zijn**. Er werd u dan ook – opnieuw - gevraagd wat dan het verschil was met de partij UNITA, en wat u bedoelt met de vroegere ideologie en standpunten, maar u stelde – verbazend genoeg – dat u de vroegere ideeën van UNITA niet precies kent.”*

Ten aanzien van eerste verzoekster stelt de voormelde motivering ook terecht vast dat ze de namen van de zes partijen niet kon benoemen die aan de basis lagen van de coalitie CASA-CE. Verzoekster stelt onterecht dat zij niet geacht wordt dit te weten; immers, van een sympathiserend en campagnevoerend partijlid kan worden verwacht dat zij hieromtrent op de hoogte is.

Inzake tweede verzoekster stelt de bestreden beslissing terecht vast: *“Gezien u stelde dat de visie binnen de partij UNITA niet meer overeen kwam, en de partij CASA-CE het over een andere boeg wilde gooien, werd u dan ook gevraagd hoe de partij CASA-CE anders was dan de partij UNITA, maar u bleek **allerminst een duidelijk antwoord te kunnen verschaffen**. U stelde vaagweg dat Abel [Chivukuvuku] nauw samenwerkte met de bevolking, en dat hij ging spreken en luisteren naar de problemen van de mensen (zie notities CGVS, p.14). U stelde dat hij humaner en menselijker was dan andere politieke leiders. Gezien u geenszins op de aan u gestelde vraag had geantwoord, werd u **opnieuw** gevraagd wat het verschil was in visie en oriëntatie tussen de partijen CASA-CE en UNITA, maar u stelde – verbazend genoeg – de ideologie van UNITA eigenlijk niet te kennen, en bijgevolg geen concreet antwoord te kunnen geven.”*

Gelet op de ontstaansgeschiedenis van CASA-CE in 2012, die zijn oorzaak vond in een persoonlijk conflict met de leider van UNITA, is het niet aannemelijk dat dit onderwerp geen onderwerp van gesprek was bij hun aansluiting in 2014 en bij het voeren van de campagne in 2017 door/voor CASA-CE.

Omwille van hun voorgehouden profiel van politieke activisten stellen de bestreden beslissingen terecht vast dat verzoeksters duidelijk onvoldoende kennis hebben over de Angolese politiek en CASA-CE.

2.2.6. Verzoeksters stellen dat zij de situatie van CASA-CE niet hebben opgevolgd omdat *“(…) zij hiervoor zodanig veel angst koesterden en nog steeds koesteren, dat ze het liever achter zich laten”*.

Ze verwijzen ook naar de moeilijkheden om vanuit een opvangcentrum toegang te hebben tot communicatiemiddelen en dat zij niemand willen lastig vallen in hun land van herkomst.

Deze vergoelijken en *post factum* beweringen kunnen niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de bestreden motiveringen die stellen:

- ten aanzien van eerste verzoekster: *“Nog verbazender dan de hierboven gedane vaststellingen, is dat u de recente ontwikkelingen binnen de Angolese politiek en binnen de partij CASA-CE, absoluut niet meer blijkt te volgen. **Nochtans, is uw lidmaatschap van deze partij de reden van uw vervolging door de Angolese autoriteiten, de aanval op uw familie, en uw uiteindelijke vlucht uit Angola.** Zo werd u gevraagd of er recent nog iets noemenswaardig is gebeurd met de heer Chivukuvuku, en u antwoordde dat er voor zover u weet niets is gebeurd (zie notities CGVS, p.14). U voegde er – zeer verwonderlijk – aan toe dat u de laatste tijd het nieuws over Angola niet op de voet volgt, en u stelde dat u niets over hem ter ore is gekomen. Gezien uw antwoorden uiterst merkwaardig werden geacht, werd u dan ook gevraagd om welke redenen u het nieuws over uw eigen partij [CASA-CE] – waarvan u stelde lid te zijn - niet meer volgt. U antwoordde – gewoonweg verwarrend – dat u sympathisant bent van deze partij, en geen lid was, en u stelde dat het uw persoonlijke keuze was om het nieuws over uw partij niet meer op de voet te volgen sinds u hier [in België] bent. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw lidmaatschap van de partij CASA-CE verbijsterend incoherent zijn.** Zo stelt u wel degelijk – later tijdens het persoonlijk onderhoud – dat men u vroeg om tot de partij toe te treden (zie notities CGVS, p.20). U voerde campagne voor deze partij, en u woonde ook vergaderingen bij, waaruit bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat u enkele sympathisant zou zijn van de partij CASA-CE. Uw verklaringen worden tevens tegengesproken door de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde documenten, met name door het neerleggen van uw eigen lidkaart van de partij CASA-CE. **Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd, dat u uw verklaringen doorheen het persoonlijk onderhoud gewoonweg wijzigde naarmate de vragen zich opvolgden.** Bovendien, mocht u werkelijk enkel een sympathisant zijn van deze partij, die voor de partij ook campagne voert, is dit nog steeds geen verschoning van uw onwetendheid over de meer recente gebeurtenissen binnen de partij CASA-CE. **Uw kennis blijkt zich immers slechts te strekken tot de presidentsverkiezingen van augustus 2017,** en u bleek op geen enkele manier op de hoogte van de incidenten binnen de partij nadat deze presidentsverkiezingen werden gehouden. Sterker nog, u was zelfs niet eens op de hoogte van de resultaten die uw partij CASA-CE heeft neergezet tijdens de presidentsverkiezingen (zie notities CGVS, p.15). U kon enkel - ontzettend vaag – aangeven dat ze [de CASA-CE] als één van de grootste partijen is geëindigd. Informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, geeft ook aan dat de voorzitter van de partij waartoe u behoorde, namelijk de heer Chivukuvuku, in de loop van het jaar 2018 in opspraak is gekomen, omdat hij een groot bedrag zou hebben verduisterd dat bestemd was voor de hele partij. Er is sprake van een mogelijke opsplitsing van de partij CASA-CE, of het opstappen van de voorzitter Chivukuvuku. **Dat u als lid van deze partij geen van deze gebeurtenissen zou kunnen aangeven wanneer u gevraagd werd naar de huidige stand van zaken binnen de partij, is dan ook geenszins aannemelijk.** U werd dan ook geconfronteerd met deze vaststellingen, en zodoende werd gesteld dat uw sympathie voor deze partij, CASACE, de reden was van uw ontvoering en u daaropvolgende vlucht uit Angola (zie notities CGVS, p.15). Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u de recente ontwikkelingen in verband met deze partij niet meer volgt. U antwoordde dat het [deze partij] een gevoel met zich meebrengt, dat u zich nooit had mogen aansluiten bij deze partij, en dat het pijnlijke en trieste herinneringen opwekt, waardoor u besloot er afstand van te nemen. Deze verklaringen zijn echter uiterst merkwaardig, daar u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld dat uw familie omwille van uw ontvoering en vlucht werd aangevallen door de regeringspartij MPLA (zie notities CGVS, p.8), en er werd u dan ook gevraagd of de Angolese politieke ontwikkelingen geen invloed hebben op de situatie van uw familie (zie notities CGVS, p.15). U antwoordde echter – naast de kwestie – dat u vluchtte van de MPLA, en dat deze partij altijd aan de macht blijft. U stelde dat de handelswijze en de manier van reageren hetzelfde blijft, zelfs al is er nu een andere president. **Dat u de Angolese politieke ontwikkelingen, en de ontwikkelingen binnen uw partij CASA-CE geenszins zou volgen nadat u uit Angola bent gevlucht, wijst echter op zodanig weinig interesse in uw eigen situatie en dat van uw familie – die door de regeringspartij werd aangevallen en nog steeds in Angola verblijft – dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende lidmaatschap van deze partij CASA-CE.** Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd u echter **opnieuw** de kans gegeven om deze desinteresse in verband met de huidige politiek in Angola te verklaren, maar andermaal antwoordde u geenszins op*

de aan u gestelde vraag. Er werd immers gesteld dat u zich op dit moment in België bevindt, en dat u hierheen bent gevlucht omwille van politieke vervolging; en er werd u gevraagd of het niet essentieel is om de politieke situatie in Angola nog steeds te volgen (zie notities CGVS, p.23). Echter, u antwoordde enkel – de vraag ontwijkend - dat u de tijd zou willen terugdraaien, en dat u heel veel spijt en verdriet heeft omdat uw acties uw leven hebben verwoest. U zei te kiezen om vooruit te kijken voor uw eigen mentale belang, omdat het te veel slechte herinneringen opwekt. Dit antwoord kan echter absoluut niet als afdoende worden beschouwd.

- ten aanzien van tweede verzoekster: “Nog verbazender dan de hierboven gedane vaststellingen, is dat u de recente ontwikkelingen binnen de Angolese politiek en binnen de partij CASA-CE, absoluut niet meer blijkt te volgen. **Nochtans, is uw lidmaatschap van deze partij de reden van uw vervolging door de Angolese autoriteiten, de aanval op uw familie, en uw uiteindelijke vlucht uit Angola.** Zo werd u gevraagd waar Abel [Chivukuvuku] zich op dit moment bevindt, en u antwoordde dat hij nog steeds voorzitter is van de partij [CASA-CE], en in de stad Luanda verblijft (zie notities CGVS, p.15). Daarop gevraagd of er recente ontwikkelingen zijn geweest in verband met de heer Chivukuvuku, en de partij CASA-CE, antwoordde u dat er voor zover u weet niets nieuws is gebeurd. U stelde enkel te weten dat hij de verkiezingen niet gewonnen heeft in het jaar 2017, en u voegde er – danig verwonderlijk – aan toe dat u niet weet wat op dit moment de positie van de partij is. Gevraagd of er recent nog iets over de partij CASACE werd gezegd in de Angolese media, antwoordde u het niet te weten omdat u het niet meer volgt. Sterker nog, u was zelfs niet eens op de hoogte van de resultaten die uw partij CASA-CE heeft neergezet tijdens de presidentsverkiezingen van het jaar 2017, namelijk **de verkiezingen waarvoor u campagne heeft gevoerd, en waardoor u uiteindelijk uw land van herkomst heeft moeten verlaten.** U stelde het niet te weten wat het resultaat was van de CASA-CE, omdat u op dat moment vast zat, zelf niet gestemd heeft en het proces niet gevolgd heeft (zie notities CGVS, p.15). U wist enkel – vaagweg – dat een aantal leden van de partij [CASA-CE] nu in het parlement zetelen. Gevraagd of Abel [Chivukuvuku] in het parlement zetelt, antwoordde u dat u gelooft van wel, aangezien hij voorzitter is van de partij, maar dat u geen exacte informatie heeft. U voegde eraan toe dat er misschien iets anders is gebeurd waar u niet van op de hoogte bent. Gezien uw antwoorden uiterst merkwaardig werden geacht, werd u dan ook gevraagd om welke redenen u het nieuws over uw eigen partij [CASA-CE] – waarvan u stelde lid te zijn - niet meer volgt. U antwoordde – weinig verhelderend – dat u momenteel onzeker en bang bent, gezien hetgeen u in Angola heeft meegemaakt, en dat u niet weet wat er zou kunnen gebeuren wanneer u zou proberen uw familie te contacteren, of de situatie van dichtbij probeert op te volgen. U voegde eraan toe dat u momenteel echt bang bent, en dat hetgeen uw familie is overkomen verschrikkelijk is. Daarop gesteld dat u de situatie in Angola ook via internet kan volgen, antwoordde u – weinig ernstig – dat het internet in het opvangcentrum waar u momenteel verblijft niet goed is, en dat ook uw mobiele telefoon niet in een ideale staat is. Aangezien u met weinig ernst op de aan u gestelde vraag had geantwoord, werd u de vraag **opnieuw** gesteld, en zodoende werd u uitgelegd dat u voor deze partij [CASA-CE] campagne heeft gevoerd, en dat deze partij de reden is van uw vlucht uit Angola, en er werd u gevraagd hoe het komt dat u de politieke situatie in Angola dan niet meer volgt (zie notities CGVS, p.16). Opnieuw waren uw antwoorden echter tergend weinig ernstig. U stelde dat u misschien meer interesse had getoond mocht uw partij gewonnen zijn, maar gezien de MPLA (Movimento Popular de Libertação de Angola) al veertig jaar aan de macht is, gelooft u niet dat er iets zal veranderen. U voegde eraan toe dat u erg geleden heeft onder wat de MPLA met u en uw familie had gedaan, en dat u er een trauma aan overgehouden heeft. Om die reden heeft u geen interesse in de MPLA en hoe deze de verkiezingen hebben gewonnen, omdat ze uw leven hebben vernietigd. **Het dient echter opgemerkt dat deze verklaring absoluut niet afdoende is. Dat u de ontwikkelingen in de Angolese politiek, binnen uw eigen partij CASA-CE, en over uw partijvoorzitter Abel Chivukuvuku, niet meer zou opvolgen, is danig weinig aannemelijk. U gaf immers aan een grote interesse te hebben in de Angolese politieke, en uw activiteiten voor de partij CASA-CE zijn bovendien de redenen van uw vlucht uit uw land van herkomst, Angola, en de redenen van de aanval op uw familie.** Uw kennis bleek zich immers slechts te strekken tot de presidentsverkiezingen van augustus 2017, en u bleek op geen enkele manier op de hoogte van de incidenten binnen de partij nadat deze presidentsverkiezingen werden gehouden. Informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, geeft echter aan dat de voorzitter van de partij waartoe u behoorde, namelijk de heer Chivukuvuku, niet in het Angolese parlement zetelt, in tegenstelling tot wat u beweerde, omdat hij weigerde zijn positie in het parlement op te nemen. In de loop van het jaar 2018, kwam Chivukuvuku in opspraak, omdat hij een groot bedrag zou hebben verduisterd dat bestemd was voor de hele partij. Er is sprake van een mogelijke opsplitsing van de partij CASA-CE, of het opstappen van de voorzitter Chivukuvuku.

- ***Dat u als lid van deze partij geen van deze gebeurtenissen zou kunnen aangeven wanneer u gevraagd werd naar de huidige stand van zaken binnen de partij, is dan ook geenszins aannemelijk. Er werd u dan ook – later tijdens het persoonlijk onderhoud – opnieuw de kans gegeven om uit te leggen om welke redenen u de recente ontwikkelingen in de Angolese politiek niet meer zou volgen, gezien het in verband staat met de redenen van uw vlucht uit Angola, maar opnieuw wisten uw antwoorden absoluut niet te overtuigen (zie notities CGVS, p.22). U stelde – geenszins op de aan u gestelde vraag antwoordend - dat de partij die aan de macht is in Angola [de MPLA] uw leven en dat van uw familie heeft verwoest. U zei de politieke situatie niet op de voet te volgen, maar wel te weten hoe de politieke situatie in elkaar zit, gezien u er lang genoeg heeft gewoond, weet u hoe het is om te leven onder het bewind van de MPLA. Dat u de Angolese politieke ontwikkelingen, en de ontwikkelingen binnen uw partij CASA-CE geenszins zou volgen nadat u uit Angola bent gevlucht, wijst echter op zodanig weinig interesse in uw eigen situatie en die van uw familie – die door de regeringspartij werd aangevallen en nog steeds in Angola verblijft – dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende lidmaatschap van deze partij CASA-CE, en de door u geopperde vervolgingsfeiten die uit dit vermeende lidmaatschap voortvloeiden. Bijgevolg, maakt u niet aannemelijk een oprechte vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Angola.”***

De voormelde motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien ze niet concreet en op nuttige wijze worden weerlegd, worden ze door de Raad overgenomen.

2.2.7. De voorgaande vaststellingen leiden tot het besluit dat verzoeksters hun politieke overtuiging niet aannemelijk maken.

Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoeksters ook totaal ongeloofwaardige verklaringen aflegden inzake de vervolgingsfeiten en daaruit voortvloeiende ontsnapping uit de gevangenis.

Te dezen stellen de bestreden beslissingen terecht vast dat verzoeksters, ondanks een verblijf van twee weken bij generaal Guerro, niets nuttig konden vertellen over (i) de redenen waarom generaal Ernesto Guerro hen had geholpen te ontsnappen uit de gevangenis; (ii) de relatie tussen deze generaal en (familielid) José, de persoon onder wiens invloed ze toetraden tot de CASA-CE.

De omstandige motiveringen omtrent de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen inzake de tussenkomst van generaal Guerro worden niet dienstig weerlegd door een verwijzing en herhaling naar hun verklaringen op het CGVS of de opmerking dat “wanneer iemand bevrijd wordt uit de gevangenis zodanig opgelucht kan zijn dat de omstandigheden het niet toelaten om de persoon die voor de bevrijding zorgde te ondervragen over de reden en de manier van zijn tussenkomst”.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeksters geen poging ondernemen om de bestreden beslissingen concreet te weerleggen waar deze inzake de vermeende aanval op hun familie vaststellen ten aanzien van

- eerste verzoekster: ***“Ten tweede, bleek u zich eveneens niet af te vragen hoe Elsa – de echtgenote van generaal Ernesto Guerra – informatie had verkregen over de aanval op uw huis en uw familie. U vertelde dat Elsa u bij aankomst in België had verteld dat uw familie was aangevallen in de periode die u bij haar in huis verbleef (zie notities CGVS, p.8). Men zou uw moeder hebben meegenomen en uw vader hebben vermoord. De verblijfplaats van uw broer is sindsdien onbekend, uw huis werd vernietigd en uw bezittingen werden gestolen. Gevraagd wie deze aanval heeft uitgevoerd, antwoordde u – vaagweg – dat het de MPLA was, dezelfde personen als degenen die u [en uw zus] hadden ontvoerd. Gevraagd om welke redenen uw huis werd aangevallen, zei u dat u het niet zeker weet, maar dat u als lid van de partij CASA-CE campagne ging voeren in de provincie Cabinda, alwaar u werd ontvoerd. U zei dat u niets misdaan had, maar dat zich uiten over politiek in Angola zeer delicaat is, en dat dit de enige reden is die u kan bedenken. Gevraagd hoe Elsa te weten kwam wat er met uw familie was gebeurd, en hoe ze met hen in contact staat, zei u – de vraag ontwijkend – dat dit het enige nieuws was dat ze had, en dat ze had geprobeerd om meer te weten te komen, maar dat het niet was gelukt (zie notities CGVS, p.9). Er werd u daarop opnieuw gevraagd hoe zij uw familie kende, maar u antwoordde – eigenaardig genoeg - dat zij uw familie niet kende, want dat u haar zelf ook niet kende. Een derde maal gevraagd hoe zij dan te weten kwam wat er was gebeurd, stelde u het niet te weten, maar dat u als enige verklaring kan bedenken dat José de brug was tussen hen en het nieuws had gebracht.***

- U vertelde dat u José slechts één keer had gehoord sinds u in België was, en dat hij u weinig nieuws kon geven in verband met uw familie, en u op de hoogte zou brengen wanneer hij meer nieuws had (zie notities CGVS, p.8). U bleek ook uw andere zus, M., niet meer te hebben gecontacteerd sinds uw verblijf in België (zie notities CGVS, p.12). U stelde dat u haar niet in gevaar wilde brengen, omdat u niet weet of zij in het conflict betrokken was geraakt. Nochtans is zij de echtgenote van de neef van J. R. B., en is het om die redenen danig verbazend dat u niets over haar zou weten, of niet met haar in contact probeerde te komen. Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u geen contact heeft met uw zus [M.], die nog in Angola verblijft, maar u stelde in een zeer moeilijke situatie te zijn vertrokken uit Angola, en bang te zijn om contact op te nemen met uw familie, omdat u het niet erger wilde maken (zie notities CGVS, p.8). U stelde – absoluut vaag – dat u nu aan het kijken bent of het veilig is om in contact te komen met uw familie, via de mensen die u hebben geholpen. **Dat u dergelijk weinig moeite heeft gedaan om meer te weten te komen over uw eigen familie, de redenen van de aanval op uw familie, en de manier waarop Elsa of José op de hoogte was van wat er met uw familie is gebeurd, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet opnieuw afbreuk aan de door u geopperde vervolging die zich in Angola zouden hebben voorgedaan”.**
- tweede verzoekster: “**Ten tweede**, bleek u zich eveneens niet af te vragen hoe de generaal zijn invloed had aangewend om ervoor te zorgen dat u en uw zus de gevangenis konden verlaten. U vertelde dat Elsa u bij aankomst in België had verteld dat uw familie was aangevallen in de periode dat u bij haar in huis verbleef (zie notities CGVS, p.21). Men zou uw moeder hebben meegenomen en uw vader hebben vermoord (zie notities CGVS, p.9 en p.20). Gevraagd wie deze aanval heeft uitgevoerd, antwoordde u – vaagweg – dat het de MPLA was, dezelfde personen als degenen die u [en uw zus] hadden ontvoerd (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd om welke redenen uw huis werd aangevallen, antwoordde u dat het een manier was om u te intimideren, omdat u werd gezien als een bedreiging voor de partij [MPLA] (zie notities CGVS, p.10). U stelde dat u niet vrij was gelaten, maar dat u door de invloed van de generaal was vrijgekomen. Gezien ze [de MPLA] u niet meer vond, zijn ze achter uw familie aangegaan. Gevraagd wie de generaal dan kende op het politiebureau, stelde u het echter niet te weten. Gevraagd wat de generaal had gedaan om u en uw zus vrij te krijgen, zei u dat u geen flauw idee had, maar dat mannen u aan het politiekantoor kwamen halen, en daarover niets hadden gezegd (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd om welke redenen uw familie nog werd aangevallen, aangezien de generaal ervoor had kunnen zorgen dat u vrij was, herhaalde u enkel – geenszins op de vraag antwoordend - dat uw familie werd aangevallen in de periode dat u bij generaal Ernesto Guerra verbleef, omdat u was vrijgekomen. **Het dient echter opgemerkt dat uw antwoorden geenszins kunnen verklaren hoe en om welke redenen de generaal Ernesto Guerra u zijn hulp aanbood, en evenmin kunnen verklaren om welke redenen uw familie zou zijn aangevallen.** U bleek immers te zijn vrijgekomen door een hooggeplaatste generaal die een betrekkelijke invloed had op de Angolese autoriteiten en de politie, aangezien deze generaal ervoor had gezorgd dat de politie u had vrijgelaten uit de gevangenis. Er kan aldus ook niet worden ingezien om welke redenen de Angolese autoriteiten u nog steeds zouden zoeken, of u en uw familie zouden viseren. Evenmin, kan worden ingezien om welke redenen u, gegeven de bescherming die u had van generaal Ernesto Guerra, uw land van herkomst, namelijk Angola, moest verlaten. U bleek zich hier echter geen enkele vraag bij te hebben gesteld. **Het dient dan ook opgemerkt dat de coherentie in uw verhaal ver zoek is.”**

Voormelde motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.2.8. Inzake hun reis naar België verwijzen verzoeksters naar de organisatie van de reis door Elsa en opperen zij verschillende redenen waarom Elsa hen zou hebben geholpen, met name dat Elsa illegale actie zou hebben ondernomen teneinde aan verzoeksters een paspoort te bezorgen.

De Raad kan deze vergoelijkingen niet aannemen als een dienstige weerlegging van de bestreden beslissingen die vaststellen

- in hoofde van eerste verzoekster: “**Vervolgens, in lijn met de bovenstaande conclusie, bleek u zich op geen enkele manier te hebben geïnformeerd naar de details van uw reis naar België, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnt.** U zei naar België te zijn vertrokken op 26 september 2017 met een paspoort dat niet het uwe was (zie notities CGVS, p.4). U bent voor uw vertrek uit Angola twee weken in het huis van generaal Ernesto Guerra verbleven, samen met zijn echtgenote, Elsa (zie notities CGVS, p.7 en p.19).

- U had vooral contact met Elsa (zie notities CGVS, p.19), en zij reisde eveneens mee naar België (zie notities CGVS, p.7 en p.9). Ondanks het feit dat u twee weken bij Elsa verbleef, en dat zij eveneens was meegereisd naar België, bleek u toch zeer weinig te kunnen vertellen over uw reisweg naar België. Zo wist u niet welke gegevens er in het valse paspoort stonden waarmee u naar België bent gereisd (zie notities CGVS, p.7). U bleek enkel te weten dat het een rood paspoort was, en dat de foto in het paspoort niet de uwe was. U herinnerde zich geen naam, en u zei dat ze enkel aan jullie werden overhandigd [door Elsa] vlak voor het inschepen, en dat u ze daarna onmiddellijk moest teruggeven. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om welke redenen u de gegevens uit het valse paspoort niet kende, antwoordde u opnieuw dat de paspoorten door Elsa werden bijgehouden en u enkel werden gegeven toen u voorbij immigratie moest, en toen u moest inschepen (zie notities CGVS, p.10). Gevraagd wat u dan zou antwoorden mocht iemand op de luchthaven u vragen wie u bent en waar u heen gaat, zei u – gewoonweg – dat u niet zou kunnen antwoorden. Gevraagd of u de gegevens dan niet op voorhand wilde weten, antwoordde u – uiterst bevreemdend – dat u het veel gevraagd heeft aan Elsa, maar dat zij vaag, gereserveerd en discreet was, en dat ze zei dat u haar moest vertrouwen omdat ze jullie tot nu toe had geholpen. Gezien zij jullie inderdaad al veel had geholpen, besloot u haar te vertrouwen. **Dit antwoord snijdt echter absoluut geen hout. U kende deze vrouw, Elsa, immers al meer dan twee weken, en zij vergezelde u naar België. Door u niet te vertellen welke gegevens er in het valse paspoort staan, maar enkel vaag en discreet te blijven over de reis, brengt ze niet alleen u en uw zus in gevaar, maar ook haarzelf, gezien jullie al twee weken onderdoken op haar adres. Dat zij u niets zou vertellen over de reis, maar enkel zou stellen dat jullie haar moeten vertrouwen, is dan ook danig weinig logisch.** Verder, bleek u bijzonder weinig moeite te hebben gedaan om uw eigen, originele paspoort te bemachtigen, dat zich nog steeds in Angola bevindt. Gevraagd of u een eigen paspoort had, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd waar uw eigen paspoort zich nu bevindt, antwoordde u dat het was achtergebleven in het hotel in de provincie Cabinda, alwaar u verbleef voor uw ontvoering. Vreemd genoeg, bleek u zich de naam van dit hotel niet meer te herinneren. Gevraagd of u geprobeerd heeft om uw paspoort terug te bemachtigen, antwoordde u dat u nooit was teruggekeerd naar het hotel omwille van wat er was gebeurd. Gesteld dat een paspoort een belangrijk document is, en nogmaals gevraagd of u het niet probeerde terug te krijgen door contact te leggen met andere personen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat het allemaal heel snel ging, dat u in het hotel was, daarna werd ontvoerd en vastgehouden, en dat u na uw ontsnapping onmiddellijk naar België kwam. Nogmaals gevraagd of u het paspoort dan niet kan terugkrijgen door iemand te contacteren vanuit België, zei u dit nooit geprobeerd te hebben (zie notities CGVS, p.5). Gevraagd om welke redenen u dit niet heeft gedaan, antwoordde u – weinig serieus – dat u niet weet wie u er naartoe zou sturen, en dat u niet weet wat er zou kunnen gebeuren. **Dat u, wetende dat uw originele paspoort is achtergebleven in het hotel waar u verbleef in Cabinda, nooit geprobeerd heeft om het terug te krijgen, zowel niet wanneer u in Angola was, als wanneer u in België, is dan ook danig weinig aannemelijk. Een paspoort is immers belangrijk voor het aanvragen van internationale bescherming, en u bleek daarenboven invloedrijke personen te kennen in Angola, die u zouden kunnen helpen bij het opnieuw bemachtigen van uw paspoort.**
- ten aanzien van tweede verzoekster: **“Vervolgens, in lijn met de bovenstaande vaststellingen, bleek u zich op geen enkele manier te hebben geïnformeerd naar de details over uw reis naar België, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnt.** U zei naar België te zijn vertrokken op 26 september 2017 (zie notities CGVS, p.4). U reisde naar België met een paspoort dat niet het uwe was, en u voegde eraan toe dat u amper naar het paspoort heeft kunnen kijken, dat u daarom niet weet welke naam erin stond, en dat ook de foto niet de uwe was. U bent voor uw vertrek uit Angola twee weken in het huis van generaal Ernesto Guerra verbleven, samen met zijn echtgenote, Elsa (zie notities CGVS, p.18-19). Elsa reisde eveneens mee naar België (zie notities CGVS, p.8). Ondanks het feit dat u twee weken bij Elsa verbleef, en dat zij eveneens was meegereisd naar België, bleek u toch zeer weinig te kunnen vertellen over uw reisweg naar België. Zo wist u niet welke gegevens er in het valse paspoort stonden waarmee u naar België bent gereisd (zie notities CGVS, p.8). U bleek enkel te weten dat het een rood paspoort was, en dat de foto in het paspoort niet de uwe was. Gevraagd wat u dan zou antwoorden mocht iemand op de luchthaven u vragen wie u bent en waar u heen gaat, moest de vraag u eerst worden herhaald, waarna u zei dat u dit niet werd verteld (zie notities CGVS, p.8-9). Gevraagd hoe u zich daarbij voelde op de luchthaven, zei u dat u zou zeggen dat u bang was, en dat u niet wist wat er allemaal ging gebeuren, dat het allemaal heel snel ging en dat u pas op de dag van de reis zelf te weten kwam wat er allemaal zou gebeuren (zie notities CGVS, p.9). U herhaalde dat, vanaf het moment dat alles u overkomen was, u bang was en niet wist wat er nog allemaal ging gebeuren.

Deze verklaring is echter absoluut niet afdoende voor uw onwetendheid omtrent uw eigen reisweg. Bovendien zijn uw verklaringen intern tegenstrijdig. Zo zei u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u op de luchthaven in Angola geen controle had gehad van uw paspoorten, maar dat u onmiddellijk mocht inschepen (zie notities CGVS, p.9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud zei u echter dat u wél langs de immigratie was gepasseerd, en dat Elsa u enkel op dat moment de [valse] paspoorten gaf (zie notities CGVS, p.18). Geconfronteerd met deze tegenstelling, bleek uw antwoord opnieuw absoluut niet overtuigend (zie notities CGVS, p.19). U antwoordde immers dat het allemaal zeer snel is gebeurd, dat u erg overstuurd was, dat u zelf ook niet alles begreep, en dat het soms te veel werd om fatsoenlijk te registreren. **Echter, had u aan het begin van het gehoor zélf duidelijk aangegeven dat er geen paspoortcontrole was geweest in Angola, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel ondermijnt.** Ten slotte werd u eveneens gevraagd – omdat u stelde dat u niet alles begreep – om welke redenen u en uw zus niet meer uitleg over de reisweg hadden gevraagd, gezien deze reis gevaarlijk was, maar **opnieuw greep u geenszins de kans om een helder en gericht antwoord op de vraag te geven.** U antwoordde dat u zich in een zeer moeilijke situatie bevond, dat alles snel en onverwacht is verlopen, dat u werd ontvoerd en in gevangenschap was geweest, dat u nadien naar het huis was gebracht van onbekenden, dat u dacht dat alles weer normaal zou worden, maar dat u te horen kreeg dat u het land moest verlaten gezien u een zodanig gevaar liep. U zei dat dit u nog nooit eerder was overkomen en dat u erg overstuurd was. U voegde eraan toe dat ze nooit informatie gaven en uit zichzelf al heel vaag waren. **Dit antwoord snijdt echter absoluut geen hout. U kende deze vrouw, Elsa, immers al meer dan twee weken, en zij vergezelde u naar België. Door u geen informatie te verschaffen over uw reisweg naar België, maar enkel vaag te blijven over de reis, brengt ze niet alleen u en uw zus in gevaar, maar ook haarzelf, gezien jullie al twee weken onderdoken op haar adres. Dat zij u niets zou vertellen over de reis, en dat u evenmin naar informatie zou vragen, is dan ook danig weinig logisch.”**

De verwijzing naar hun verklaringen is evenmin afdoende als nuttige weerlegging van voormelde ongerijmdheden en tegenstrijdige verklaringen.

De geciteerde motiveringen worden door de Raad overgenomen aangezien ze niet concreet en dienstig worden weerlegd.

2.2.9. De voorgaande vaststellingen laten de Raad besluiten dat verzoeksters totaal niet geloofwaardig zijn inzake hun voorgehouden politieke activiteiten en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

Verzoeksters kunnen dan ook geen gegronde redenen laten gelden waarom zij omwille van deze ongeloofwaardige verklaringen een risico op vervolging zouden lopen in geval van terugkeer naar Angola.

2.2.10. Ten aanzien van het bijgebrachte opsporingsbericht wordt in de bestreden beslissing inzake tweede verzoekster gemotiveerd als volgt: “*Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, voorgelegde artikel dat verschenen is in de nationale krant van Angola, Jornal de Angola, en waarin wordt gesteld dat u en uw zus C. gezocht worden na een ontvoering, dient opgemerkt, dat dit artikel geenszins de bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. Volgens informatie is de Jornal de Angola immers een nationale krant die uitgaat van de Angolese regering. Dat de Angolese autoriteiten een artikel zouden publiceren, of een opsporing zouden organiseren naar personen die ze zelf zouden hebben meegenomen, is op zich reeds zeer merkwaardig. Ten tweede, dient opgemerkt, dat informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, aangeeft dat corruptie in de publieke sector wijd verspreid is in Angola. Zo heeft Angola, wat betreft de perceptie van corruptie in de openbare sector, slechts een score van negentien op een schaal van één (zeer corrupt) tot 100 (zeer weinig corruptie).*” De motivering inzake eerste verzoekster is in nagenoeg dezelfde bewoordingen gesteld.

Het *post factum* verweer van verzoeksters “*dat dit opsporingsbericht gepubliceerd werd door CASA-CE en doorgegeven werd door hen aan de krant. De krant kon bijgevolg de publicatie van dit bericht niet weigeren zonder tenminste verdacht te zijn*” vindt geen grondslag in hun verklaringen en kan niet op dienstige wijze afbreuk doen aan de terechte motiveringen in de bestreden beslissingen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.2.11. Gelet op het voorgaande is de motivering omtrent het gebrek aan interesse over het lot van de medecampagnevoerders een overtollig argument en kan het verweer in het verzoekschrift niet leiden tot een ander oordeel.

2.2.12. De kopie van het internationaal rijbewijs van de verzoeksters toont aan dat dit rijbewijs werd uitgegeven in de Verenigde Staten maar er kan geen link met hun (ongeloofwaardig) relaas uit worden afgeleid. Dit stuk is derhalve niet dienstig.

2.2.12. Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingdefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeksters een gegronde vrees voor vervolging hebben in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.13. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoeksters geen ander element bij dan hetgeen ten grondslag ligt van het verzoek tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeksters tonen gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relaas niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.14. Waar verzoeksters in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoeksters echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS